1973
2023

GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA
AKADÉMIA OZBROJENÝCH SÍL

SAPIENTIA • BONUM • PATRIA

AOS 2004
VA 1993 2004
VVTŠ 1973 1993

1973 - 2023

Vojenské vysokoškolské vzdelávanie na Liptove

Pavlína Adamíková

50 VOJENSKÉ VYSOKOŠKOLSKÉ VZDELÁVANIE NA LIPTOVE

AOS 2004

VA 1993 2004

VVTŠ 1973 1993

1973 2023

Pavlína Adamíková

Autor:

© PhDr. Pavlína **ADAMÍKOVÁ**

Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika,
Liptovský Mikuláš

Recenzenti:

prof. Ing. Peter **DROPPA,** PhD.
prof. Ing. Vojtech **JURČÁK,** CSc.
prof. Ing. Jozef **ŠTULRAJTER,** CSc.
doc. Ing. Jozef **PUTTERA**, CSc.
doc. Ing. Jaroslav **VARECHA,** PhD.

Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika,
Liptovský Mikuláš

Za odbornú a jazykovú stránku textu a konečnú verziu diela zodpovedá autor.
Rukopis neprešiel redakčnou ani jazykovou úpravou.

Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, Liptovský Mikuláš, 2023.

ISBN 978-80-8040-641-7 (online)
ISBN 978-80-8040-638-7 (print)

OBSAH

OBSAH 3

ZOZNAM SKRATIEK 4

STRUČNÝ POHĽAD DO HISTÓRIE 7

VYSOKÁ VOJENSKÁ TECHNICKÁ ŠKOLA 10

VOJENSKÁ AKADÉMIA 26

AKADÉMIA OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA 38

Insígnie Akadémie ozbrojených síl 58
Symboly Akadémie ozbrojených síl 61
Slávnostné obrady a udalosti Akadémie ozbrojených síl 63
Medaily a plakety udeľované Akadémiou ozbrojených síl 66

NÁČELNÍCI A REKTORI VOJENSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI **69**

PREHĽAD UDELENÝCH ČESTNÝCH TITULOV VOJENSKOU VYSOKOU ŠKOLOU V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI **74**

POČTY ABSOLVENTOV VOJENSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI **76**

ZÁVER **78**

ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV **79**

ZOZNAM SKRATIEK

AGA - Akademická grantová agentúra
APVV - Agentúra na podporu výskumu a vývoja
ASV PVO - automatizované systémy velenia protivzdušnej obrany
ASV PVOŠ - automatizované systémy velenia protivzdušnej obrany štátu
ČSĽA - Československá ľudová armáda
DDŠ - Dvojročná dôstojnícka škola
DEEP - Development Enhancement Education Programme
DKAVŠ - Dôstojnícky kurz pre absolventov vysokých škôl
DPŠ - doplňujúce pedagogické štúdium
EDA - Európska obranná agentúra
EI EMILYO - European Initiative for the Exchange of Military Young Officers
ETF - Education and Training Facility (vzdelávacia a výcviková inštitúcia)
EÚ - Európska únia
IDEE - Medzinárodná výstava obrannej techniky (International Defence Exhibition Equipment)
IDET - Medzinárodný veľtrh obrannej a bezpečnostnej techniky
ISOC - Medzinárodný kurz pre štábnych dôstojníkov (International Staff Officers‘ Course)
JSOC CEE - Kurz pre nižších štábnych dôstojníkov pre strednú a východnú Európu (Junior Staff Officers‘ Course Central and Eastern Europe)
KEGA - Kultúrna a edukačná grantová agentúra MŠ SR
MIL-TO-MIL - armáda - armáde
MO SR - Ministerstvo obrany Slovenskej republiky
MVTS - medzinárodná vedecko-technická spolupráca
NADC - výbor NATO pre protivzdušnú obranu
NATO - Severoatlantická aliancia (North Atlantic Treaty Organisation)
NATO STANAG 6001 - štandardizačná dohoda, ktorá stanovuje smernice, termíny a podmienky pre bežné vojenské alebo technické postupy a komunikáciu medzi členskými štátmi NATO (STANdardization AGreement)
OS SR – Ozbrojené sily Slovenskej republiky
panely IST, SCI - panely v rámci RTO
PfP - Partnerstvo za mier (Partnership for Peace)
PfP TC - Výcvikové a vzdelávacie stredisko krajín partnerstva za mier (Partnership for Peace Training Centre)
PKD - Preškoľovací kurz dôstojníkov
PLRV - protilietadlové raketové vojsko

PrK - práporčícky kurz
PVO - protivzdušná obrana
PVO PV - protivzdušná obrana pozemného vojska
PVOŠ - protivzdušná obrana štátu
RDŠ - Ročná dôstojnícka škola
RL prostriedky - rádiolokačné prostriedky
RTO - najvyššia organizácia NATO pre vedu a výskum (Research & Technology Organisation)
RTV - rádiotechnické vojsko
STO NATO – Vedecko-výskumná organizácia NATO (Science and Technology Organisation)
ŠF EÚ - štrukturálne fondy Európskej únie
ŠDZ - Škola dôstojníkov v zálohe
TEMPUS - vzdelávací program EÚ na rozvoj vysokého školstva zameraný najmä na krajiny strednej Európy a východnej Európy
VA SNP - Vojenská akadémia Slovenského národného povstania
VEGA - Vedecká grantová agentúra MŠ SR a SAV
VODK - Vstupný odborný dôstojnícky kurz
VSOŠ - Vojenská stredná odborná škola
VSOŠER - Vojenská stredná odborná škola elektrotechnická a rádiolokačná
VVŠK - Vyšší veliteľsko-štábny kurz
VVTŠ - ČSSP - Vysoká vojenská technická škola Československo-sovietskeho priateľstva
ZDK - Zdokonaľovací kurz dôstojníkov
ZVŠK - Základný veliteľsko-štábny kurz

GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI
AKADÉMIA OZBROJENÝCH

STRUČNÝ POHĽAD DO HISTÓRIE

Vojenské vysoké školstvo na Liptove sa začalo stavať doslovne na zelenej lúke pred päťdesiatimi rokmi. Symbolickým položením základného kameňa na výstavbu nového moderného areálu vysokej školy, ale aj „výstavbou“ kvalifikovaného veliteľsko-pedagogického personálu.

Predkladaná publikácia sa zaoberá históriou vojenského vysokoškolského vzdelávania na Liptove a poukazuje na jeho bohaté tradície, na jednotlivé etapy budovania, formovania, hľadania svojho smerovania, vytvárania a rastu. Prezentuje úspechy a výsledky dosiahnuté v rôznych oblastiach činnosti so zameraním predovšetkým na výchovno-vzdelávaciu činnosť a vedecko-výskumnú činnosť.

Vojenské školstvo na Liptove má dlhoročnú tradíciu. Koncom štyridsiatych rokov 20. storočia, v auguste 1949, bola v rámci sústreďovania všetkých leteckých technických škôl do priestoru Liptovský Sv. Mikuláš – Mokraď presunutá z Liberca Vojenská odborná škola leteckých mechanikov a dňom 1. októbra 1949 bolo vo vtedajšom Liptovskom Sv. Mikuláši zriadené Letecké technické učilište.

Letecké technické učilište bolo zriadené v rámci reformy vojenského školstva s úlohou pripravovať pre letectvo mechanikov lietadiel a ďalších špecialistov na zabezpečenie leteckej prevádzky. Po vzniku Leteckého technického učilišťa v ňom dobiehali kurzy a riadne štúdium dôstojníkov letectva v zálohe, kurz leteckých mechanikov bezpečnostného letectva a kurzy pre nižších dôstojníkov letectva. Pokračovala aj príprava leteckých mechanikov. Žiaci okrem teoretickej prípravy a praktického výcviku letovej prevádzky absolvovali aj trojmesačnú prax v útvaroch a po záverečných skúškach boli vyraďovaní v hodnosti poručík. V roku 1954 došlo k úprave učebných programov, ktoré sa museli prispôsobiť príprave vojsk na vedenie boja v podmienkach použitia jadrových zbraní. Naďalej prebiehal celý rad kurzov - zdokonaľovací kurz technikov letiek, „tylová škola“ s kurzom dôstojníkov leteckého technického zásobovania a s kurzom dôstojníkov pre zásobovanie leteckými pohonnými hmotami, preškoľovací kurz pilotov a technikov a kurzy pre záložných dôstojníkov. (Vaněk, 1993, str. 68-75).

V súvislosti s výstavbou prvého útvaru protilietadlového raketového vojska a v súvislosti s procesom premeny protilietadlového delostrelectva na protilietadlové raketové vojsko a Rozhodnutím Veliteľstva letectva a PVOŠ z 18. marca 1959 bolo Letecké technické učilište v Liptovskom Mikuláši a na Mokradi reorganizované (časť bola premiestnená do spojeného Leteckého učilišťa v Košiciach), jedna časť zrušeného Učilišťa protivzdušnej obrany v Košiciach bola premiestnená do Delostreleckého technického učilišťa v Martine a druhá časť do Leteckého technického učilišťa v Liptovskom Mikuláši. V Liptovskom Mikuláši bola príprava vojenských odborníkov zameraná na odborné školenie pre protilietadlovú raketovú techniku, ktorá bola zavádzaná do československej armády. (Štaigl, str. 6).

Letecké technické učilište bolo dňom 1. septembra 1959 reorganizované na Technické učilište. Od školského roka 1960/1961 prebiehala výučba žiakov, vojakov základnej služby, školenie v Škole mladších špecialistov, v Škole dôstojníkov v zálohe a Preškoľovacom kurze dôstojníkov. Vzhľadom na to, že v škole chýbalo 20% vojakov z povolania, najmä učiteľov, bol zriadený ročný kurz pre veliteľov čiat a batérií popri zamestnaní a 89 príslušníkov stáleho stavu študovalo v rôznych formách prípravy od maturity až po vysokoškolské štúdium. (Vaněk, 1993, str. 88).

Od roku 1963 získalo Technické učilište štatút s trojročným štúdiom, po úspešnom ukončení štúdia sa absolventom udeľovala hodnosť poručík. Technické učilište pripravovalo veliteľov a technikov pre vojská protivzdušnej obrany štátu a vojsko protivzdušnej obrany pozemného vojska. V prvej polovici 60. rokov 20. storočia sa v Technickom učilišti vyučovali tri základné študijné špecializácie – vysokofrekvenčná technika, počítače a automatizácia. V roku 1965 boli z Vyššieho delostreleckého učilišťa v Martine presunuté študijné špecializácie rádiotechnické vojsko a rádiolokácia. Technické učilište poskytovalo aj kvalifikačné zdokonaľovacie kurzy, v ktorých sa preškoľovali vojaci z povolania na novú bojovú techniku, ako aj iné krátkodobé účelové kurzy.

V školskom roku 1967/1968 vznikla ako súčasť Technického učilišťa Vojenská stredná odborná škola elektrotechnická a rádiolokačná.

V apríli 1972 boli schválené zásady nového modelu prípravy vojenských špecialistov. Začali sa prípravy a realizovali sa opatrenia súvisiace s organizačnou prestavbou vojenského školstva na základe rozkazu prezidenta republiky z 26. júna 1972 a následného rozkazu ministra národnej obrany č. 009/1972.

V priebehu rokov 1972 - 1973 sa začali v Technickom učilišti prípravy na prechod na vysokoškolské štúdium dôstojníkov, bola navrhnutá organizačná

štruktúra, bol spracovaný prvý návrh študijnej dokumentácie pre trojročné vysokoškolské štúdium, ktorý bol spolu s profilom absolventa schválený 31. januára 1973. Zároveň sa predpokladalo, že všetky stredoškolské formy prípravy, vrátane Ročnej dôstojníckej školy a Dvojročnej dôstojníckej školy, budú zrušené do konca školského roka 1975/1976.

Technické učilište bolo v čase svojej existencie jedinou základňou školenia príslušníkov útvarov protivzdušnej obrany štátu a protivzdušnej obrany pozemných vojsk a pre doškoľovanie dôstojníkov v zálohe. Položilo pevné základy pre vytvorenie novej vzdelávacej inštitúcie, ktorej hlavnou úlohou sa mala stať vysokoškolská príprava odborníkov na výkon základných dôstojníckych funkcií v jednotkách druhov vojsk, špeciálnych vojsk a služieb, ako aj na výkon inžiniersko-technických funkcií vo vojenských opravárenských závodoch a podnikoch špeciálnej výroby. (Štaigl, str. 7).

Dňom 31. augusta 1973 bolo Technické učilište v Liptovskom Mikuláši zrušené.

„Kto nepozná svoju históriu,
nemôže pochopiť súčasnosť
a pripraviť sa na budúcnosť.“

VYSOKÁ VOJENSKÁ TECHNICKÁ ŠKOLA

Vysoká vojenská technická škola Československo-sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši (ďalej len „VVTŠ“) vznikla 1. septembra 1973. Pripravovala veliteľský a technický personál protilietadlového raketového vojska a rádiotechnického vojska PVOŠ, vojska protivzdušnej obrany pozemného vojska a spojovacieho vojska, vo veliteľsko-inžinierskych a vojensko-inžinierskych študijných odboroch.

Znak VVTŠ ČSSP v Liptovskom Mikuláši

Škola bola rozmiestnená v troch objektoch: „A“ v kasárňach Pod Hájom, „B“ na Mokradi a „C“ v Považských kasárňach. Organizačná štruktúra školy na začiatku svojej existencie zahŕňala spoločný systém vysokoškolskej a stredoškolskej prípravy. Jej velením bol poverený ***plk. Ing. Anton Muržic.***

Organizačná štruktúra zahŕňala:

- Veliteľstvo školy (náčelník VVTŠ, 5 zástupcov, 7 oddelení a 2 skupiny),
- 11 katedier spoločných pre vysokoškolskú a stredoškolskú prípravu vo VSOŠER, DDŠ a RDŠ,
- Výcvikový a zabezpečovací pluk,
- 1. školský oddiel vysokoškolskej prípravy (3 batérie),
- 2. školský oddiel VSOŠER (4 batérie),
- 3. školský oddiel VSOŠER, RDŠ a DDŠ (5 batérií). (Vaněk, 1993, str. 103).

V prvom akademickom roku, ktorý začal 3. septembra 1973, VVTŠ pripravovala celkom 1 501 študentov a žiakov, z toho vysokoškolskú prípravu začalo 237 prvých študentov, v stredoškolskej príprave pokračovalo v štúdiu 1 003 žiakov a ďalších 261 študentov absolvovalo preškoľovacie kurzy a kurzy školenia záloh. Výučbu zabezpečovalo 11 katedier spoločných pre vysokoškolskú i stredoškolskú prípravu vo VSOŠER, DDŠ a RDŠ. V októbri 1973 bola ustanovená prvá vedecká rada školy, ktorá mala 35 členov. (Vaněk, 1989, str. 11). Začínali sa vytvárať podmienky pre rozvoj vedecko-výskumnej činnosti. V roku 1973 vyšlo prvé číslo zborníka „Zborník VVTŠ ČSSP“, ktoré bolo zostavené z materiálov publikovaných v Učiteľských novinách a slúžilo pre vnútornú potrebu príslušníkov školy. Toto obdobie bolo charakteristické snahou o presadenie publikačnej činnosti ako súčasti vedeckej práce. (Kmetóny, 1988, str. 101-102). Bol vypracovaný prvý perspektívny plán zvyšovania kvalifikácie vedecko-

pedagogických pracovníkov školy a v rokoch 1974 - 1975 boli rozpracované a vedeckou radou schválené hlavné koncepčné dokumenty na zabezpečenie rozvoja vedeckej práce. (Žák, 1988, str. 48).

V máji 1974 sa začala výstavba nového areálu VVTŠ v Demänovej. Cieľom výstavby bolo vybudovanie moderného vysokoškolského komplexu s kompletnou prevádzkou školy, ubytovania, stravovania, kultúrneho zariadenia, ošetrovne a športového areálu (krytá plaváreň, športová hala, telocvične, štadión a voľné športové plochy), ale aj výstavby hospodársko-tylového zabezpečenia, skladov, dielní, ubytovne zabezpečovacích jednotiek a garáží. Predpokladaný termín jeho odovzdania do užívania bol stanovený na rok 1990. (Varga, 1988, str. 58-59).

Začiatok výstavby vojenského vysokoškolského areálu v Demänovej v roku 1974

Areál vojenskej vysokej školy v Demänovej dnes

V nasledujúcom akademickom roku 1974/1975 bolo rozšírené vysokoškolské štúdium na dva ročníky a zodpovedajúcim spôsobom došlo k obmedzeniu stredoškolskej prípravy vo VSOŠER.

Rok 1975 sa stal rokom začiatku vedecko-výskumnej práce na škole. Riešilo sa prvých 30 vnútorných vedeckých úloh, počet podaných zlepšovacích návrhov stúpol na 108 (predchádzajúci rok bol 34) a začala sa vedecká odborná činnosť študentov. Sformovalo sa 18 vedeckých krúžkov, v ktorých pracovalo 94 študentov a bolo ustanovených aj prvých 15 vedeckých síl (vtedy označované ako pomocné vedecké sily). (Vaněk, 1989, str. 19-20).

V nasledujúcom roku dosiahol počet študentov takmer 1 500 a proces formovania VVTŠ ako vysokoškolského pracoviska pokračoval. Dochádzalo k zmenám vo výchovno-vzdelávacom procese, kedy začali prevládať aktívne formy výučby, pričom centrom metodickej, vzdelávacej a výchovnej práce sa mala stať katedra. Po úspešných štátnych záverečných skúškach v akademickom roku 1975/1976 bolo promovaných prvých 50 absolventov trojročného vysokoškolského štúdia, po zvládnutí stredoškolskej prípravy bolo vyradených 108 dôstojníkov a 233 práporčíkov. Ročná dôstojnícka škola svoju činnosť ukončila. (Vaněk, 1993, str. 107-108).

Pokračovala výstavba novej učebno-výcvikovej základne, bolo vybudovaných 13 nových špeciálnych učební, laboratórií a ďalších učebných kapacít, zavádzala sa audiovizuálna technika, inovovala sa meracia technika a pokračovala aj výstavba uzavretých televíznych okruhov.

V tomto akademickom roku prebehla prvá celoškolská súťaž o najlepšiu študentskú vedeckú prácu, v ktorej bolo prezentovaných 16 súťažných prác.

V roku 1976 bolo do VVTŠ presunuté školenie špecialistov pre spojovacie vojsko z Vojenskej akadémie Antonína Zápotockého v Brne.

VVTŠ vo svojej organizačnej štruktúre zriadila technickú knižnicu, ktorá sa v roku 1977 rozdelila na dve knižnice - študijnú vedeckú knižnicu a osvetovú knižnicu. Rozdelením technickej knižnice sa rozdelil aj knižničný fond.

V akademickom roku 1976/1977 začalo študovať na VVTŠ 1 215 študentov a v priebehu tohto roka sa uskutočnilo ešte päť zdokonaľovacích a dva preškoľovacie kurzy. (Vaněk, 1989, str. 31).

Vážnym problémom ostávala kvalifikačná úroveň vedecko-pedagogického zboru. VVTŠ mala jedného doktora vied, nemala však ani jedného profesora - doktora vied a z plánovaných 47 docentov - kandidátov vied v skutočnosti disponovala iba piatimi. Napriek tomu sa riešili 2 vedecko-výskumné úlohy,

4 rezortné úlohy a 13 vnútorných vedecko-výskumných úloh a úspešne pokračovala aj vedecko-odborná činnosť študentov (33 študentov pracovalo ako vedecké sily a 40 vedeckých krúžkov malo 155 členov). Celoškolského kola sa zúčastnilo 25 prác. (Vaněk, 1989, str. 35-37).

K prvým 50 absolventom vysokoškolského štúdia pribudlo v akademickom roku 1976/1977 ďalších 201, VSOŠER ukončilo 100 absolventov a DDŠ 123 nových podporučíkov. Absolventi jednotlivých druhov štúdia boli pripravovaní pre jednotky a útvary PVOŠ, PVO PV a spojovacie vojsko. V priebehu akademického roka 1977/1978 bolo v kurzoch pripravených 130 vojakov z povolania útvarov a jednotiek protilietadlového raketového vojska, rádiotechnického vojska a PVO PV. (Vaněk, 1989, str. 35-37).

Prelomovým rokom v živote VVTŠ bol akademický rok 1978/1979, kedy sa pripravovala nová organizačná štruktúra školy, došlo k oddeleniu stredoškolskej prípravy, pracovalo sa na obsahovej prestavbe študijných odborov, profilov absolventov, učebných plánov a programov a na prechode na fakultný systém. Pripravoval sa aj presun výučby vojensko-inžinierskych odborností PVOŠ, RTV a PVO PV z Vojenskej akadémie Antonína Zápotockého Brno. (Vaněk, 1989, str. 42-43).

Obdobie rokov 1973 - 1979 bolo pre VVTŠ obdobím hľadania optimálnej organizačnej štruktúry a organizácie výchovno-vzdelávacieho procesu (vzájomné skĺbenie stredoškolskej a vysokoškolskej výučby so spoločným pedagogickým zborom a učebno-výcvikovou základňou) a pozornosť bola venovaná aj otázkam riadenia na všetkých úrovniach a vo všetkých oblastiach. Hlavné úsilie bolo orientované na prípravu veliteľov a inžinierov vojska PVOŠ, RTV, PVO PV a spojovacieho vojska. Prebiehala prestavba a výstavba učebno-výcvikovej základne. Postupne sa vytváral systém vedeckej práce, vedeckej prípravy, vynálezcovského a zlepšovateľského hnutia, vedeckej a odbornej práce študentov.

Na prelome 70. a 80. rokov pokračovala modernizácia a prezbrojovanie armády, a to sa týkalo aj vojsk PVOŠ, RTV, PVO PV a spojovacieho vojska. Tie prešli obrovskými zmenami z pohľadu elektronizácie a automatizácie, čo samozrejme následne ovplyvnilo aj požiadavky kladené na vojenské školstvo vôbec a na prípravu veliteľov a technikov týchto odborností zvlášť.

Menili sa legislatívne normy na fungovanie vojenských škôl. Bol zmenený a doplnený branný zákon, urobené boli zákonné úpravy týkajúce sa priebehu služby vojakov z povolania a študentov vojenských škôl, od 1. októbra 1979 platili nové základné poriadky v Československej ľudovej armáde. Spolu s novým zákonom o vysokých školách (zákon č. 39/1980 Zb.) výrazným spôsobom

ovplyvnili aj ďalší vývoj VVTŠ. (Vaněk, 1993, str. 114-115). Do vysokých vojenských škôl sa sústreďovala najmodernejšia vojenská a didaktická technika a maximálne úsilie bolo venované aj zabezpečeniu kvalifikovane pripravených pedagogických a vedeckých pracovníkov.

Rozkazom ministra národnej obrany č. 009 z 28. augusta 1979 „Obsahová a štrukturálna prestavba vojenskej školskej sústavy“ bolo VVTŠ uložené:

- pripravovať z maturantov v študijných odboroch pozemného vojska a vojska PVOŠ veliteľov vo vysokoškolskom štúdiu veliteľsko-inžinierskych smerov v trvaní 4 roky, technikov vojensko-inžinierskych smerov v trvaní 5 rokov a z absolventov RDŠ, DDŠ a jednoročných maturitných kurzov (zrušené v roku 1983) pripravovať technikov vojensko-inžinierskeho smeru v trvaní 4 roky,
- stredoškolskú prípravu pre potreby PLRV a RTV, vojska PVO PV a výzbrojnú službu presunúť do Vojenského učilišťa v Liptovskom Mikuláši (zriadené 1. 9. 1979),
- z Vojenskej akadémie Antonína Zápotockého v Brne presunúť do VVTŠ študijné odbory RTV, inžiniersku službu PLRV, výzbrojno elektrotechnický pre vojsko PVOŠ a odbor rádiolokácie. (Vaněk, 1989, str. 55).

Rozkazom prezidenta ČSSR č. 13/1980 bola vymedzená technická orientácia školy. V súlade s rozkazom prezidenta republiky a rozkazom ministra národnej obrany bol zavedený na VVTŠ fakultný systém.

Fakulta protilietadlovej techniky PVOŠ dopĺňala veliteľský zbor vojska PVOŠ kvalitnými absolventmi a pripravovala ich na plnenie úloh, ktoré priamo súviseli s plnením bojových úloh v pohotovostnom systéme protivzdušnej obrany štátu. (Maixner, 1988, str. 64).

Náčelníkmi Fakulty protilietadlovej techniky PVOŠ boli plk. Ing. Vladimír Kvasnička (1979-1986), plk. Ing. Jan Maixner (1986-1989) a plk. doc. Ing. Viktor Petrík, CSc. (1989-1991).

Fakulta rádiolokácie a automatizovaných systémov velenia vychovávala dôstojníkov-inžinierov rádiotechnického vojska PVOŠ. Jej absolventi boli pripravovaní na službu v pohotovostnom systéme PVOŠ, od základných funkcií technikov rádiolokátorov rádiotechnických jednotiek, cez technické a veliteľské funkcie na stupni útvarov a zväzkov, až po veliteľské funkcie na veliteľstve PVOŠ. Fakulta pripravovala odborníkov s vedomosťami z oblasti mikroelektroniky a laserovej techniky aj pre civilné elektrotechnické podniky. (Janeček, 1988, str. 66-67).

Náčelníkom Fakulty rádiolokácie a automatizovaných systémov velenia bol plk. Ing. Zdeněk Janeček (1979-1991).

Fakulta protivzdušnej obrany pozemného vojska. Pri príprave jej študentov bol dôraz položený na dosiahnutie teoreticko-praktickej pripravenosti absolventov na organizáciu a riadenie bojovej činnosti jednotiek, prevádzky, ošetrovania a opráv bojovej techniky. Študenti boli pripravovaní na základe najnovších požiadaviek na nové zbraňové systémy a ich použitie proti nepriateľským prostriedkom vzdušného napadnutia. (Tomeček, 1988, str. 23-25).

Náčelníkmi Fakulty protivzdušnej obrany pozemného vojska boli plk. Ing. Jindřich Musílek (1979-1984) a plk. Ing. Karel Šimek (1984-1991).

Spojovacia fakulta pripravovala študentov, ktorí sa oboznamovali so všetkými druhmi spojenia a spojovacích prostriedkov, poznali jednotlivé typy spojovacej techniky, vedeli plánovať, organizovať a zabezpečiť touto technikou spojenie pre veliteľov a štáby. (Stach, 1988, str. 28-29).

Náčelníkmi Spojovacej fakulty boli plk. Ing. Jozef Dvorštiak (1979-1982) a plk. doc. Ing. Ivan Bumbál, CSc. (1982-1991).

V akademickom roku 1979/1980 sa začala redislokácia do novovybudovaného objektu školy v Demänovej a v ďalších rokoch pokračovala intenzívne jeho výstavba. V roku 1980/1981 bol pred dokončením blok základných učební a časť študijného centra. Špeciálne učebne a laboratóriá sa zatiaľ inštalovali v provizórnych podmienkach a v akademickom roku 1981/1982 boli odovzdané do užívania ďalšie objekty (študijné centrum, budova A katedier, veliteľská budova a poliklinika). Nové priestory boli postupne vybavované bojovou, didaktickou a výpočtovou technikou.

Na základe potrieb československého elektrotechnického priemyslu bol vo VVTŠ v akademickom roku 1980/1981 otvorený vojensko-priemyslový smer mikroelektronika a laserová technika, prvý svojho druhu v ČSSR. (Vaněk, 1989, str. 63).

V roku 1981 bolo v škole zriadené vedecko-informačné pracovisko, ktorého hlavným cieľom bolo uspokojovanie informačných požiadaviek potrebných pre vedeckú prácu a výchovno-vzdelávací proces. Postupom času sa stalo jedným z popredných vedecko-informačných pracovísk Československej ľudovej armády. (Žák, 1998, str. 47-57).

Úspešne sa rozvíjala vedecká odborná činnosť študentov. V máji 1982 sa VVTŠ stala organizátorom III. celoarmádneho kola vedeckej odbornej činnosti

študentov, na ktorej študenti školy získali celkom štyri prvé miesta, dve druhé, jedno tretie, dve štvrté a dve piate miesta. (Vaněk, 1989, str. 76).

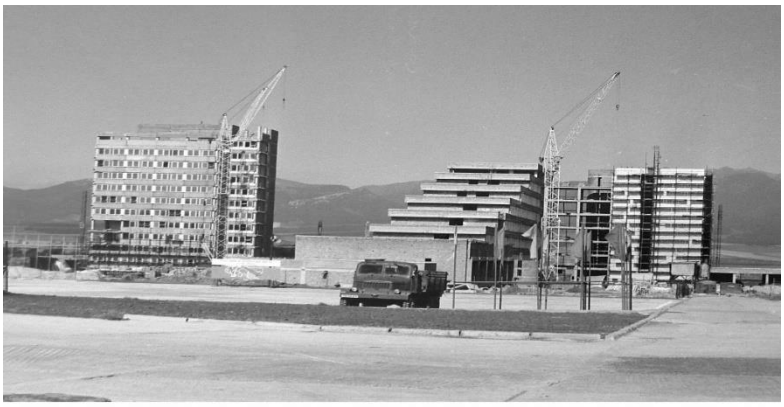

Výstavba katedier a veliteľskej budovy

Dokončená výstavba budov katedier a veliteľskej budovy

1. októbra 1982 bola VVTŠ určená za školiace pracovisko pre odbory a úseky vedeckej výchovy - elektrotechnológia, teoretická elektrotechnika a operačné a bojové použitie druhov vojsk, technické a tylové zabezpečenie. Do tohto obdobia sa vedeckí špecialisti pripravovali výhradne na cudzích školiacich pracoviskách, predovšetkým na Vojenskej akadémii Antonína Zápotockého v Brne, ale aj na školiacich pracoviskách civilných vysokých škôl a výskumných ústavov. V rokoch 1983 - 1988 bola pôsobnosť školiaceho pracoviska rozšírená o ďalšie odbory vedeckej výchovy - rádioelektronika, oznamovacia technika po vedeniach, elektronika a vákuová technika, operačné a bojové použitie druhov vojsk, špeciálne technické a tylové zabezpečenie,

vojenská technika, mikroelektronika, technická kybernetika, výpočtová technika a pravdepodobnosť a matematická štatistika. Určením školy ako školiaceho pracoviska sa začala etapa vlastnej výchovy nových vedeckých pracovníkov. (Cheben, 1998, str. 94-95).

Na základe dekrétu prezidenta republiky – rozkaz č. 026 zo dňa 28. 6. 1981 bola VVTŠ dňa 7. 5. 1981 odovzdaná bojová zástava pri príležitosti 36. výročia vyvrcholenia národno-oslobodeneckého boja československého ľudu a oslobodenia Československa Sovietskou armádou. K zástave patril aj Rad červenej hviezdy č. 5867, medaila Zaslúžilý bojovník proti fašizmu I. stupňa, medaila 30. výročie oslobodenia Československa Sovietskou armádou a stuha „Na počesť spoločných bojov po boku Sovietskej armády“.

Bojová zástava VVTŠ ČSSP Liptovský Mikuláš

VVTŠ v tomto období spolupracovala so Slovenskou akadémiou vied, Vojenskou akadémiou Antonína Zápotockého Brno, Závodom výpočtovej techniky v Banskej Bystrici, Teslou Bratislava, Matematicko – fyzikálnou fakultou Univerzity Komenského v Bratislave, Vysokou školou dopravy a spojov v Žiline a Výskumným ústavom GŠ/MNO. (Vaněk, 1989, str. 84). V rámci vedľajšej hospodárskej činnosti škola spolupracovala so Závodmi ťažkého strojárstva v Dubnici nad Váhom, k. p. METRA Blansko, n. p. BAZ Bratislava, k. p. OSTROJ Opava, k. p. TESLA Stropkov, či ZVT Pozemné stavby Bratislava. Týmto spôsobom sa úspešne podieľala na riešení úloh štátneho plánu výskumu rezortných úloh ČSĽA, ako i na úlohách v prospech obranného priemyslu, ale aj národného hospodárstva štátu. (Medvecký, Parma, 1988, str. 132-134).

Akademický rok 1983/1984 bol jubilejným, desiatym rokom existencie VVTŠ. V prvej polovici 80. rokov väčšina vedeckých úloh spracovávaných na škole bola zameraná na skvalitňovanie výchovno-vzdelávacieho procesu, inováciu obsahu a metód vyučovania, prípravu kvalitných učebných textov, metodík, zdokonaľovanie prípravy učiteľov a študentov a tvorbu špeciálnych didaktík predmetov vyučovaných v škole. Kvalita výsledkov a úroveň vedeckej

práce sa postupne zvyšovala v priamej závislosti od skvalitňovania kvalifikačnej štruktúry príslušníkov školy. (Vyhnal, 1988, str. 82-83).

V nasledujúcich piatich rokoch zostalo základné smerovanie v živote a činnosti školy v podstate nezmenené. Od akademického roka 1984/1985 začala platiť nová učebná dokumentácia, orientovaná predovšetkým na prepojenie výučby, výchovy a výcviku s dôrazom na praktické formy zamestnania a na formovanie veliteľských a metodických návykov. Vo vojensko-odbornej príprave bol dôraz kladený na komplexnosť zamestnaní s bojovou technikou, kde si študenti osvojovali metodiku prípravy a vedenia zamestnaní s použitím modernej výpočtovej, meracej a simulačnej techniky, ktorá umožňovala simuláciu a modelovanie bojovej činnosti. Veľký vplyv na pripravenosť študentov na výkon funkcií, mali stáže u bojových útvarov, kde získavali praktické návyky ako velitelia čiat a technici rôt, upevňovali si teoretické znalosti získané pri štúdiu na škole a zoznamovali sa s podmienkami služby a života dôstojníkov v bojových útvaroch. (Borsík, 1988, str. 44-45).

Najvyšší počet študentov v histórii VVTŠ bol v akademickom roku 1986/1987 - 2 600 študentov. (Vaněk, 1993, str. 123).

Do používania bola odovzdaná aula VVTŠ a kultúrne centrum s kinosálou, klubovňami, zasadacími miestnosťami a priestormi pre prácu záujmových krúžkov, súborov a skupín.

Škola sa pravidelne zúčastňovala armádnych súťažných prehliadok (Armádna súťaž umeleckej tvorivosti, Armádna súťaž technickej tvorivosti) a obsadzovala popredné miesta na výsledkových listinách. Môžeme spomenúť folkovú skupinu LUSCINIA, folklórny súbor VÁH a Divadelný súbor G. F. Belopotockého. Členovia krúžku raketových modelárov boli niekoľkonásobnými držiteľmi svetových rekordov. (Moravec, 1988, str. 147-151).

Na základe rozhodnutia Slovenskej komisie pre vedecké hodnosti zo dňa 3. mája 1985 bolo vedeckej rade školy udelené oprávnenie rozhodovať o udelení vedeckej hodnosti kandidát vied a doktor vied. (Cheben, 1988, str. 95). 20. júna 1985 udelila vedecká rada školy prvý raz v jej histórii vedeckú hodnosť doktor technických vied. (Vaněk, 1989, str. 98). Na VVTŠ pôsobili 4 doktori vied, 78 kandidátov vied, 6 profesorov a 29 docentov. Do vedeckej odbornej činnosti študentov bolo zapojených 926 študentov, príslušníci školy riešili 77 tematických úloh, podali 116 zlepšovacích návrhov a prihlásili 13 vynálezov. (Vaněk, 1989, str. 105-106).

Skvalitňovala a zvyšovala sa obsahová náročnosť príspevkov v Zborníku vedeckých prác VVTŠ ČSSP (predtým Zborník VVTŠ ČSSP), uskutočňovala sa

jeho výmena s publikáciami iných vysokých vojenských škôl, civilných škôl, ale aj výskumných zariadení. S jeho rozvojom bol úzko spätý aj rozvoj publikačnej činnosti, ktorá sa stala dôležitým výstupom vedeckej, odbornej, výskumnej a vývojovej činnosti pracovníkov školy a aj istou formou prezentácie smerom k iným inštitúciám. Vo väčšej miere sa začalo publikovať hlavne po roku 1982, kedy škola získala oprávnenie školiaceho pracoviska. Vzhľadom na obsah príspevkov boli niektoré čísla Zborníka vedeckých prác VVTŠ ČSSP vydávané ako tajné. Škole bola pridelená redakcia celoarmádneho Zborníka vojensko-vedeckých prác ČSĽA, v ktorom sa publikovali časti doktorských dizertačných prác špičkových vedeckých a vedecko-pedagogických pracovníkov. (Kmetóny, 1988, str. 102-104).

V roku 1986 bola dokončená a odovzdaná do užívania športová hala.

Výstavba plavárne a športového komplexu

Telesnej výchove vo VVTŠ bola od začiatku venovaná veľká pozornosť. Postupne bol vytvorený účinný a optimálne fungujúci systém telesnej výchovy s cieľom zvyšovania telesnej zdatnosti, motorickej výkonnosti a získavania potrebných vojensko-praktických pohybových zručností. Vznikla Vojenská telovýchovná jednota, ktorá zastrešovala masovú telesnú výchovu a šport, ale aj rozvoj výkonnostného športu. Na škole úspešne fungovali športové oddiely s vyššou výkonnosťou - futbal, lyžovanie, športová streľba, stolný tenis, basketbal a športové oddiely s nižšou výkonnosťou - atletika, džudo, karate, volejbal a šachy. Členovia týchto oddielov dosahovali vynikajúce výsledky na armádnych súťažiach, majstrovstvách vysokých vojenských škôl, ale aj vo vysokoškolskom športe. (Kubálek, 1988, str. 125-131).

Vo februári 1987 odišiel z funkcie náčelníka VVTŠ generálporučík Ing. Anton Muržic, ktorého meno je spojené s celou jednou etapou Technického učilišťa, ale hlavne so vznikom a začiatočným obdobím výstavby VVTŠ. *„Čím viac nárokov na človeka, tým viac úcty k nemu ...“* to je životné krédo tohto výnimočného človeka. Výrazne sa zaslúžil o rozvoj školy, jej autoritu a vysoký kredit nielen v rámci armády, ale i v celej československej výchovno-vzdelávacej sústave, zabezpečil pre školu vedecko - pedagogických pracovníkov, zriadenie vlastných školiacich pracovísk pre ich prípravu a presadil na vojenskej škole aj štúdium civilného smeru. Za jeho vedenia bol vybudovaný nový vysokoškolský areál, ktorý sa stal pýchou vtedajšej armády.

11. septembra 1998 mu Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši udelila čestný titul „Doctor honoris causa“ za zásluhy o rozvoj a významný prínos k rozvoju vojenského školstva a regiónu Liptova. V decembri 2007 bola generálporučíkovi Dr. h. c. Ing. Antonovi Muržicovi za jeho príspevok k rozvoju vojenského vysokoškolského vzdelávania udelená medaila „ Za rozvoj AOS“ a v roku 2009 si z rúk primátora mesta Liptovský Mikuláš prevzal ocenenie Čestné občianstvo mesta Liptovský Mikuláš.

Novým náčelníkom VVTŠ sa v roku 1987 stal ***plk. prof. Ing. Vladimír Janeček, CSc.***

Za 15 rokov existencie vojenskej vysokej školy na Liptove, VVTŠ vychovala a pripravila stovky veliteľov a technikov pre vojsko PVOŠ, PVO PV a spojovacie vojsko, ktorí majstrovsky ovládali bojovú techniku, na ktorú boli pripravovaní. V riadnom a diaľkovom štúdiu vyškolila viac než 6 000 nových práporčíkov a dôstojníkov a rôznymi kurzami prešlo cez 2 300 príslušníkov bojových útvarov. Najväčšie úspechy boli dosiahnuté v oblasti vedeckej výchovy, v riešení vedeckých úloh, v rozvoji vedeckej a odbornej činnosti študentov, v publikačnej činnosti, ale aj v oblasti zlepšovateľstva a vynálezcovstva. Bolo podaných 23 prihlášok vynálezov, cez 1 500 zlepšovacích návrhov a vyriešených takmer 900 tematických úloh. Vedecká a odborná činnosť študentov sa postupne stala jednou z najvýznamnejších foriem výchovno-vzdelávacieho procesu a vedecko-výskumnej činnosti.

V tomto období bolo prevažne z vlastných radov vychovaných 5 doktorov vied, takmer stovka kandidátov vied, v roku 1989 tu pôsobilo 9 profesorov a 41 docentov. Každý tretí príslušník vedecko-pedagogického zboru školy študoval v niektorej z foriem vedeckej prípravy. Toto obdobie súviselo aj s výstavbou nového objektu, rozvojom učebno-výcvikovej základne, budovaním špeciálnych učební, laboratórií, cvičísk, elektronizáciou, automatizáciou, zavádzaním audiovizuálnej techniky, videotechniky, počítačov a budovaním uzavretých televíznych okruhov. Investičná výstavba bola spojená aj s výstavbou stáleho parku bojovej techniky v objekte na Mokradi, zlepšili sa podmienky ubytovania študentov, ale i parkovania a garážovania techniky a skladovania materiálu. (Vaněk, 1989, str. 128-135).

Po novembrových udalostiach v roku 1989, spojených s následným ukončením činnosti Varšavskej zmluvy, odchodom sovietskych vojsk z nášho územia a konverziou zbrojnej výroby, došlo v súlade s vývojom v spoločnosti a v armáde aj k podstatným zmenám vo VVTŠ. Definovaním akademickej pôdy a akademickej obce sa potlačila vojenská stránka života v škole a zvýraznil sa princíp demokratizácie a humanizácie. Rozšírili sa možnosti civilného štúdia a obsah štúdia sa priblížil k civilným školám elektrotechnického zamerania, pričom zostali zachované a rešpektované určité špecifiká vojenskej vysokej školy.

Z funkcie veliteľa - náčelníka školy odišiel výnimočný človek, ktorý celú svoju profesionálnu kariéru spojil s vojenskou vysokou školou v Liptovskom Mikuláši. Človek, v ktorom sa snúbila prirodzená autorita, vysoká profesionálnosť, vzdelanosť, čestnosť a predovšetkým ľudskosť, a ktorého meno bolo uznávanou autoritou v oblasti vysokého školstva v Slovenskej republike - genmjr. v. v. Dr. h. c. prof. Ing. Vladimír Janeček, DrSc.

Novým rektorom VVTŠ bol akademickým senátom zvolený a prezidentom republiky menovaný v roku 1991 ***plk. prof. Ing. Zdeněk Kůs, CSc.***

Na základe zákona č. 172/1990 o vysokých školách boli reorganizované aj fakulty VVTŠ.

Fakulta technickej kybernetiky a protilietadlovej raketovej techniky protivzdušnej obrany vychovávala odborníkov pre protilietadlové raketové komplexy a pre informačné a riadiace systémy, teda automatizované systémy velenia. Štúdium bolo zamerané na špecializovaný rozvoj schopností elektrotechnického inžiniera s výrazným podielom technickej kybernetiky, mikroelektroniky a výpočtovej techniky. Fakulta poskytovala úplné vysokoškolské vzdelanie v odboroch

inžinierska služba protilietadlovej techniky, automatizované systémy velenia, systémy vojska protivzdušnej obrany štátu a automatizované systémy riadenia. Graduálne a postgraduálne štúdium sa rozvíjalo v odboroch navádzacie systémy protilietadlového raketového vojska a ich bojové použitie, automatizované systémy velenia a riadenia a technická kybernetika a umelá inteligencia v armáde.

Vedecko-výskumná činnosť fakulty bola zameraná na vojenské technické systémy pre protivzdušnú obranu štátu, operačné a bojové použitie týchto systémov, skvalitnenie systémov snímania a spracovania rádiolokačných signálov a rozvoj zatiaľ nepoužitých druhov získavania a spracovania informácií o vzdušnej situácii.

Na jej katedrách (Katedra technických prostriedkov PLRV a ASV PVOŠ, Katedra operačného a bojového použitia, Katedra mikroelektroniky a inžinierstva, Katedra technickej kybernetiky, Katedra telesnej výchovy a športu) v roku 1992 pôsobilo 11 kandidátov vied, 13 docentov, 1 doktor vied a 3 profesori. (VVTŠ, 1992, str. 13-17).

Dekanom Fakulty technickej kybernetiky a protilietadlovej raketovej techniky protivzdušnej obrany bol v rokoch 1991-1993 plk. doc. Ing. Štefan Jagerčík, CSc.

Fakulta rádiolokácie vychovávala inžinierov a veliteľov pre potreby rádiolokačného vojska. Fakulta poskytovala vysokoškolské vzdelanie v odboroch rádiolokácia, automatizované systémy velenia, rádiotechnika a rádioelektronika (odbor bol určený pre civilných študentov) a postgraduálne štúdium v odboroch vojenská rádiolokácia a navigácia a rádiolokačné systémy a ich bojové použitie.

Vedecko-výskumná činnosť bola zameraná na oblasti analýzy, použitia a zdokonaľovania rádiolokačných systémov a podsystémov, technickej modernizácie rádiolokačnej výzbroje a na oblasti spracovania a odovzdávania rádiolokačnej informácie. Fakulta sa zameriavala aj na výskum v oblasti mikrovlnovej techniky, najmä anténových systémov a využitia vysokofrekvenčného ohrevu a v oblasti matematiky na rozvoj a štúdium disciplín teórie fuzzy množín a F- kvantových priestorov dynamických systémov a špeciálnych otázok didaktiky matematiky.

V roku 1992 pôsobilo na katedrách fakulty (Katedra rádioelektroniky, Katedra rádiolokačných systémov, Katedra použitia RL prostriedkov a ASV, Katedra jazykov, Katedra matematiky) 14 kandidátov vied, 7 docentov a 2 profesori. (VVTŠ, 1992, str. 18-21).

Dekanom Fakulty rádiolokácie bol v rokoch 1991-1993 plk. doc. Ing. Stanislav Prečuch, CSc.

Fakulta aplikovanej elektroniky – systémy protivzdušnej obrany vychovávala odborníkov, profesionálov pre obsluhu a exploatáciu raketových zbraňových systémov, automatizovaných systémov velenia a vojskovú protivzdušnú obranu, ako i špecialistov z oblasti optoelektroniky, elektrotechnológie a laserovej techniky. Fakulta poskytovala úplné vysokoškolské vzdelanie v odboroch elektrotechniky výzbrojne elektrotechnický, zbraňové systémy vojska PVO PV, elektrotechnológia, optoelektronika a mikroelektronika a laserová technika. V postgraduálnom štúdiu vzdelávala v odboroch zbraňové systémy PVO a ich bojové použitie, interakcia žiarenia s materiálom a špeciálne optoelektronické systémy a technológia. Na fakulte sa uskutočňovala vedecká príprava v odboroch elektrotechnológia, teoretická elektrotechnika, operačné a bojové použitie druhov vojsk, špeciálna technika a tylové zabezpečenia a vojenská technika.

Vedecko-výskumná činnosť fakulty bola zameraná na efektívnosť využitia síl a prostriedkov PVO, diagnostiku a efektívnosť zbraňových systémov PVO, operačné a bojové použitie druhov vojsk, využitie optoelektronických systémov vo vojenstve a výskum povrchových ochranných vrstiev objemových maskovacích prostriedkov a materiálov pre elektrotechnológiu.

Na katedrách fakulty (Katedra odbornej prípravy PVO, Katedra optoelektroniky, Katedra fyziky, Katedra technickej prípravy PVO, Katedra vševojskovej prípravy) pôsobilo v roku 1992 26 kandidátov vied, 9 docentov, 2 doktori vied a 4 profesori. (VVTŠ, 1992, str. 22-25).

Dekanom Fakulty aplikovanej elektroniky – systémy protivzdušnej obrany bol v rokoch 1991-1993 plk. doc. Ing. Rudolf Morávek, CSc.

Fakulta telekomunikácií vychovávala odborníkov pre oblasť telekomunikácií a rádiokomunikácií. Vysokoškolské štúdium na fakulte prebiehalo v študijných odboroch vojenská spojovacia technika a telekomunikačná technika a postgraduálne štúdium v odboroch vojenská spojovacia technika, teoretická elektrotechnika a teória vyučovania vojenských odborných predmetov. Vedecká príprava prebiehala v odboroch teoretická elektrotechnika, vojenská spojovacia technika, vojenská linková technika, operačné a bojové použitie druhov vojsk tylového a technického zabezpečenia (organizácia spojenia a prenosu informácií), rádioelektronika a elektrické stroje a prístroje.

Vedecko-výskumná činnosť bola zameraná na oblasť rozvoja a modernizácie rezortných telekomunikačných sietí armády, rozvoja služieb užívateľov rezortných sietí a rozvoja technických prostriedkov spojenia.

Na jej katedrách (Katedra telekomunikačných systémov, Katedra rádiokomunikačných systémov, Katedra teoretickej elektrotechniky, Katedra spoločenských vied, Katedra psychológie, pedagogiky a sociológie) v roku 1992 pôsobilo 22 kandidátov vied, 11 docentov, 2 doktori vied a 2 profesori. (VVTŠ, 1992, str. 26-29).

Dekanom Fakulty telekomunikácií bol v rokoch 1991-1993 plk. doc. Ing. Bohumil Hácha, CSc.

VVTŠ v tomto období riešila viaceré štátne, rezortné i vnútorné vedecké úlohy, organizovala celoarmádne, celoštátne aj medzinárodné vedecké semináre a konferencie. Formovali sa vedecké kolektívy a zakladali vedecké tradície vo vedných odboroch vojenských a vojensko-technických vied, v odbore teoretickej elektrotechniky, mikroelektroniky a v ďalších odboroch. Práca riešiteľských kolektívov priniesla konkrétne výsledky v oblasti modernizácie vzdelávacieho procesu, v zdokonaľovaní profesionálnej prípravy študentov, v automatizovaných systémoch riadenia a velenia, v prenose spracovaní a zobrazení informácií rozvoja zbraňových systémov a v ďalších oblastiach vedeckej práce. (VVTŠ, 1992, str. 7). VVTŠ bolo udelených za obdobie jej existencie celkom 32 patentov.

Zborník vedeckých prác VVTŠ bol na základe uznesenia Vedeckej rady VVTŠ zo dňa 15. januára 1992 obsahovo rozdelený do troch oblastí: A - technické a prírodné vedy, B - vojenské vedy, C - humanitné vedy a metodika, čo malo prispieť k zlepšeniu podmienok pre publikovanie výsledkov vedeckej činnosti. Pravidelnou publikáciou sa stalo bibliografické číslo, v ktorom bola zhrnutá publikačná činnosť príslušníkov školy za príslušný kalendárny rok.

Základné informačné služby zabezpečovala študijná a vedecká knižnica. V roku 1992 sa v jej knižnom fonde nachádzalo 210 000 knižných jednotiek a 352 titulov časopisov.

VVTŠ mala 4 veľkokapacitné posluchárne, 63 základných učební, 36 kabinetov, 55 laboratórií a 73 špeciálnych učební, ktoré boli vybavené výcvikovým zariadením (trenažéry a rozložená bojová technika). Na výučbu bolo využívaných 350 počítačov a 3 učebne s didaktickými počítačovými sieťami. (VVTŠ, 1992, str. 8-9).

Vysokoškolský areál v Demänovej

Vysoká vojenská technická škola v Liptovskom Mikuláši za 20 rokov svojej existencie pripravila tisícky nových absolventov pre potreby armády, ale i pre potreby civilného sektora. Vychovala z nich nielen vysokoškolsky vzdelaných vojenských odborníkov, ale aj charakterných, svedomitých a čestných ľudí, z ktorých sa postupne vytvoril základ dôstojníckeho zboru jednotiek a útvarov vojsk protivzdušnej obrany a spojovacieho vojska.

VOJENSKÁ AKADÉMIA

Za štátnym znakom Slovenskej republiky, ktorý je ovenčený zlatým lipovým vencom sú položené dva skrížené sivé kordíky a maršalské žezlo (Zelizňák, 2008, str. 16)

Znak Vojenskej akadémie v Liptovskom Mikuláši

Vznikom samostatnej Slovenskej republiky 1. januára 1993 bolo potrebné transformovať vojenské školstvo a rozvíjať nové študijné odbory, ktoré sa na území Slovenska nevyučovali. Na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 3/1993 Z. z. bola 1. januára 1993 zriadená Armáda Slovenskej republiky (od 1. júla 2002 Ozbrojené sily Slovenskej republiky). Zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 185 z 15. júla 1993 bola zriadená Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši. Vznikla zlúčením Vysokej vojenskej technickej školy v Liptovskom Mikuláši a Vysokej vojenskej pedagogickej školy v Bratislave.

Rozkazom prezidenta Slovenskej republiky č. 65/1993 z 31. augusta 1993 bol Vojenskej akadémii udelený historický názov „Slovenského národného povstania“.

Výstavbou Vojenskej akadémie bol ministrom obrany Slovenskej republiky poverený štatutárny zástupca, ***generálporučík Ing. Anton Slimák***.

Hlavnou úlohou Vojenskej akadémie bolo poskytovať vysokoškolské vzdelávanie, výcvik, ďalšie kariérne vzdelávanie a umožňovať tvorivé vedecké bádanie. Poslaním Vojenskej akadémie bola príprava vojenských odborníkov pre profesionálnu službu pre väčšinu druhov vojsk a služieb Armády Slovenskej republiky, s výnimkou leteckých špecializácií, poskytnutím vysokoškolského vzdelania v oblasti vojenských, technických, humanitných a prírodných vied na základe najnovších vedecko-výskumných poznatkov a výchova k všeľudským hodnotám v duchu národných, humanitných a demokratických tradícií.

Od vzniku Vojenskej akadémie sa prioritne plnili úlohy spojené so vzdelávaním, súvisiace najmä s prípravou študentov v nových študijných odboroch a s prípravou novej študijnej dokumentácie. Všetkým fakultám bolo postupne priznané právo vykonávať štátne skúšky a uskutočňovať postgraduálne

štúdium a právo uskutočňovať habilitačné konanie a konanie na vymenúvanie profesorov.

V súlade so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č.185/1993 bola stanovená štruktúra Vojenskej akadémie, ktorú tvorili štyri fakulty.

Fakulta pozemného vojska pripravovala vo vysokoškolskom i postgraduálnom štúdiu vojenských profesionálov spôsobilých veliť a riadiť vojenské systémy pozemného vojska všetkých stupňov, od veliteľa čaty až po najvyšších veliteľov a štábnych pracovníkov pozemného vojska, ako aj dôstojníkov kultúry v pozemných i vzdušných silách.

Na fakulte začali študovať študenti z bývalých fakúlt VVTŠ (študijné odbory - vojensko-inžiniersky ASV PVO a výchova a vzdelávanie dospelých; oba ukončené v roku 1997), študenti z Vysokej vojenskej pedagogickej školy v Bratislave (študijné odbory - výchova a vzdelávanie dospelých a vojensko-občianska výchova (ukončený v roku 1997)), ale aj študenti z Vysokej vojenskej školy pozemného vojska vo Vyškove (študijné odbory - veliteľsko-inžiniersky a pedagogický; obidva boli prevedené na odbor manažment vojenských systémov).

Vedecko-výskumná činnosť fakulty bola zameraná na riešenie aktuálnych potrieb obrany štátu, požiadaviek vojenských technických ústavov, samotnej Vojenskej akadémie a fakulty s dôrazom na operačné a bojové použitie pozemného vojska, otázky stratégie, operačného umenia a taktiky, ako i úloh spojených so zabezpečením interoperability v súvislosti so vstupom SR do NATO.

V roku 2003 Fakulta pozemného vojska uskutočňovala štúdium v druhom stupni vysokoškolského štúdia v študijných odboroch manažment vojenských systémov (inžinierske denné aj externé štúdium) v špecializáciách mechanizované vojsko, tankové vojsko, vojenské spravodajstvo a prieskum, raketové vojsko a delostrelectvo, vojsková protivzdušná obrana, ženijné vojsko a chemické vojsko (RCHBO) a andragogika (magisterské externé štúdium, vrátane civilného štúdia).

V študijnom odbore andragogika mala právo vykonávať rigorózne skúšky na získanie akademického titulu doktor filozofie (PhDr.). Doktorandské štúdium sa uskutočňovalo vo vedných odboroch národná a medzinárodná bezpečnosť, operačné a bojové použitie pozemného vojska a teória vyučovania vojensko-odborných predmetov. Fakulta mala v uvedených vedných odboroch právo uskutočňovať habilitačné konania a konania na vymenúvanie profesorov.

Štruktúra katedier Fakulty pozemného vojska v roku 2003 – Katedra vojenskej stratégie a operačného umenia, Katedra bojových síl, Katedra vojenského manažmentu, Katedra raketového vojska a delostrelectva, Katedra bojovej podpory, Katedra andragogiky a sociálnych vied.

Dekanmi Fakulty pozemného vojska boli plk. doc. Ing. Ľubomír Belan, CSc. (1993-1994, 1994-1997), plk. doc. Ing. František Bartko, CSc. (1997-1999), plk. doc. Ing. Ján Kurucz, PhD. (2000-2003) a plk. doc. Mgr. Ing. Milan Droppa, CSc. (2003-2004).

Fakulta protivzdušnej obrany vychovávala vojenských profesionálov s orientáciou na navádzacie systémy, rádiolokačné systémy, systémy rádiotechnického prieskumu a rádioelektronického boja a automatizované systémy velenia a riadenia. Štúdium bolo zamerané na rozvoj schopností elektrotechnického inžiniera s výrazným podielom elektrotechniky, rádiotechniky, technickej kybernetiky a výpočtovej techniky.

Z bývalej VVTŠ sa do Fakulty protivzdušnej obrany transformovala Fakulta technickej kybernetiky a protilietadlovej raketovej techniky protivzdušnej obrany, Fakulta rádiolokácie a Fakulta aplikovanej elektroniky – systémy protivzdušnej obrany.

Vo vedecko-výskumnej činnosti bol dôraz položený na vojenské technické systémy protivzdušnej obrany, operačné a bojové použitie týchto systémov, technické a tylové zabezpečenie protivzdušnej obrany a otázky rozvoja taktiky a operačného umenia.

V roku 2003 Fakulta protivzdušnej obrany uskutočňovala štúdium v druhom stupni vysokoškolského štúdia v študijných odboroch manažment systémov protivzdušnej obrany (inžinierske denné aj externé štúdium) v špecializáciách: manažment prieskumných systémov a manažment protilietadlových raketových systémov a špeciálne elektrotechnické systémy (inžinierske denné a externé štúdium) v špecializáciách: navádzacie systémy mobilných protilietadlových raketových systémov, rádiolokačná technika, systémy technického zabezpečenia (mobilné a viackanálové) a rádioelektronika (civilná špecializácia, iba denné štúdium). Doktorandské štúdium sa uskutočňovalo vo vedných odboroch: operačné a bojové použitie letectva a protivzdušnej obrany a výzbroj a technika protivzdušnej obrany. Fakulta mala v uvedených vedných odboroch právo uskutočňovať habilitačné konania a konania na vymenúvanie profesorov.

Štruktúra katedier Fakulty protivzdušnej obrany v roku 2003 - Katedra operačného a bojového použitia letectva a PVO, Katedra navádzacích systémov, Katedra rádiolokácie a automatizácie, Katedra elektrotechniky, Katedra matematiky.

Dekanmi Fakulty protivzdušnej obrany boli plk. doc. Ing. Vojtech Jurčák, CSc. (1993-1994), plk. doc. Ing. Štefan Jagerčík, CSc. (1994-1997), plk. doc. Ing. Vojtech Jurčák, CSc. (1997-2000), plk. doc. Ing. Milan Sopóci, CSc. (2000-2003), plk. doc. Ing. Vojtech Jurčák, CSc. (2003-2004).

Fakulta logistiky pripravovala a vychovávala odborníkov v odbornostiach a špecializáciách tvoriacich vojenskú logistiku - plánovanie, príprava a využívanie materiálových prostriedkov a služieb určených na zabezpečenie potrieb všetkých prvkov armády. Fakulta mala ekonomicko-technické zameranie: ekonomicko-tylové služby, materiálové zabezpečenie a strojné vyzbrojovanie a technické zabezpečenie. V príprave na technické funkcie prevládal vojensko-strojársky základ, na manažérske funkcie vojensko-ekonomický základ.

Fakulta vytvorila Detašované pracovisko v Trenčíne, ktoré sa zameriavalo na prípravu špecialistov zbrojného priemyslu a položila základy Trenčianskej univerzity v Trenčíne.

V roku 2003 Fakulta logistiky uskutočňovala štúdium v druhom stupni vysokoškolského štúdia v študijných odboroch: ekonomika armády (inžinierske denné aj externé štúdium) v špecializáciách finančno-ekonomické zabezpečenie a ekonomika služieb a výzbroj a technika pozemného vojska (inžinierske denné a externé štúdium) v špecializáciách pásová, kolesová technika a stroje, zbrane a munícia, prístrojová technika výzbroje, ženijné a stavebné stroje a vojenská automobilová doprava. Doktorandské štúdium sa uskutočňovalo vo vedných odboroch: výzbroj a technika pozemného vojska a vojenská logistika. Fakulta mala v uvedených vedných odboroch právo uskutočňovať habilitačné konania a konania na vymenúvanie profesorov.

Štruktúra katedier Fakulty logistiky v roku 2003 – Katedra logistiky, Katedra výzbrojno-technická, Katedra tankovej, automobilovej a ženijnej techniky, Katedra materiálov a mechaniky, Katedra ekonomicko-finančná.

Dekanmi Fakulty logistiky boli plk. doc. Ing. Rudolf Morávek, CSc. (1993-1997), plk. doc. Ing. Martin Petruf, PhD. (1997-2003) a plk. prof. Ing. Vladimír Bella, CSc. (2003-2004).

Fakulta zabezpečenia velenia pripravovala vojenských odborníkov s vysokoškolským inžinierskym vzdelaním pre základné veliteľské a technické funkcie v útvaroch a zložkách Armády Slovenskej republiky so zameraním na komunikácie a informatiku. Nadväzovala na niekoľkoročné tradície Spojovacej fakulty, neskôr Fakulty telekomunikácií, ktoré pripravovali spojovacích špecialistov pre ich uplatniteľnosť v rezortných spojoch, predovšetkým v spojovacom vojsku, v zložkách rezortu ministerstva vnútra, civilnej obrany, štátnej správy, dopravy a spojov.

Vedecká práca fakulty sa zameriavala na riešenie otázok technológie a optimalizácie výstavby komunikačných sietí a ich aplikácie vo vojenských integrovaných systémoch a modernizáciu výzbroje armády, výstavby a správy multimediálnych vojenských aplikácií, ale aj riešenie otázok v odbore prostriedkov elektronického prieskumu a elektronického boja. (Vojenská akadémia, 2003, str. 63- 94).

V roku 2003 Fakulta zabezpečenia velenia uskutočňovala štúdium v druhom stupni vysokoškolského štúdia v študijnom odbore elektronika a telekomunikačná technika (inžinierske denné aj externé štúdium) v špecializáciách vojenské komunikačné a informačné technológie, vojenská spojovacia technika a špeciálne rádiové systémy. Doktorandské štúdium sa uskutočňovalo vo vedných odboroch teoretická elektrotechnika a vojenské spojovacie a informačné systémy. Fakulta mala v uvedených vedných odboroch, a aj v odbore elektronika a telekomunikačná technika, právo uskutočňovať habilitačné konania a konania na vymenúvanie profesorov.

Štruktúra katedier Fakulty zabezpečenia velenia v roku 2003 – Katedra telekomunikačných systémov, Katedra rádiokomunikačných systémov, Katedra teoretickej elektrotechniky a rádiového prieskumu, Katedra organizácie spojenia, Katedra informatiky a výpočtovej techniky, Katedra jazykov.

Dekanmi Fakulty zabezpečenia velenia boli plk. doc. Ing. Dušan Repčík, CSc. (1993-2000) a plk. doc. Ing. Jozef Štulrajter, CSc. (2000-2004).

Vojenská akadémia pripravila vo vysokoškolskom štúdiu na jej štyroch fakultách viac ako 3 000 vojenských profesionálov pre väčšinu druhov vojsk a služieb Armády Slovenskej republiky s výnimkou letectva a viac ako 250 civilných študentov.

Novým rektorom Vojenskej akadémie bol 27. apríla 1994 menovaný ***plk. prof. Ing. Miroslav Žák, DrSc.***, ktorého vo funkcii rektora vystriedal v apríli 1997 ***plk. gšt. doc. Ing. Štefan Jagerčík, CSc.***

V súlade s návrhom kariérneho poriadku, v ktorom bolo ako základný predpoklad povýšenia do vyššej dôstojníckej hodnosti stanovené absolvovanie príslušného kurzu, boli postupne na Vojenskej akadémii pripravované študijné programy pre vzdelávanie vyšších veliteľov a štábnych dôstojníkov v rámci systému akademických a účelových kurzov. V marci 1996 bol v histórii samostatnej armády otvorený prvý vyšší akademický kurz generálneho štábu pre prípravu vysokokvalifikovaných vysokých dôstojníkov Armády Slovenskej republiky. Vojenská akadémia takto zabezpečovala prípravu vybraných funkcionárov rezortu Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Zároveň krátkodobými kurzami preškoľovacieho, zdokonaľovacieho a špecializačného charakteru uspokojovala aktuálne potreby najmä pre Generálny štáb Armády Slovenskej republiky. (5. výročie VA, 1998, str. 26-27).

S cieľom zvýšiť jazykovú pripravenosť príslušníkov Armády Slovenskej republiky a v súlade s rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky sa začalo na Vojenskej akadémii od roku 1997 cudzojazyčné vzdelávanie v rôznych druhoch jazykových kurzov v nadväznosti na hodnotenie podľa normy NATO STANAG 6001. (5. výročie VA, 1998, str. 27).

Vojenským stredoškolským a vysokoškolským pedagógom ponúkala Vojenská akadémia zvýšenie kvalifikácie v doplňujúcom pedagogickom štúdiu. Doplňujúce pedagogické štúdium od roku 1994 do roku 2004 úspešne absolvovalo 748 absolventov.

Oblasť vedeckej práce, okrem zvyšovania kvalifikácie, v sebe zahŕňala aj riešenie vedecko-výskumných úloh, publikačnú činnosť, vynálezcovstvo, zlepšovateľstvo a študentskú vedeckú činnosť.

V roku 1993 pôsobilo na Vojenskej akadémii 9 profesorov, 43 docentov a 58 učiteľov s titulom PhD. alebo CSc. V roku 2003 pôsobilo na Vojenskej akadémii 115 vysokoškolských učiteľov, výskumných (vedeckých) pracovníkov s vedecko-pedagogickým titulom, vedeckou alebo vedecko-akademickou hodnosťou; z nich bolo 13 profesorov, 46 docentov a 56 vedecko-pedagogických pracovníkov s prvou vedeckou hodnosťou. (Vojenská akadémia, 2003, str. 47).

Vedecko-výskumná činnosť školy bola zameraná na riešenie projektov národnej a medzinárodnej bezpečnosti, operačného a bojového použitia vojsk, výzbroj a techniku Armády Slovenskej republiky (Ozbrojených síl Slovenskej republiky), rozvoj informatiky a výpočtovej techniky, automatizovaných systémov velenia, technickej kybernetiky, mikroelektroniky a umelej inteligencie. Riešili sa rezortné úlohy výskumu a vývoja, mimorezortné a vnútorné vedecké úlohy zamerané hlavne na základný a aplikovaný výskum. Celkovo bolo Vojenskej akadémii ku koncu roka 2003 udelených 18 patentov a škola podala 221 zlepšovacích návrhov. Vojenská akadémia prezentovala svoje výsledky na medzinárodných výstavách vojenskej techniky IDEE v Trenčíne a IDET v Brne a aktívne sa zúčastňovala aj na medzinárodných vedeckých konferenciách, seminároch a výstavách doma i v zahraničí. (Vojenská akadémia, 2003, str. 44-45).

Od roku 1994 začala Vojenská akadémia vydávať recenzovanú periodickú publikáciu Zborník Vojenskej akadémie, ktorý bol určený pre všetkých pracovníkov a študentov, ale aj iných odborníkov nielen Armády Slovenskej republiky, ale aj civilných škôl a ústavov a ktorý prezentoval výsledky vedecko-výskumnej a pedagogickej činnosti v škole. Vojenská akadémia organizovala ročne viac ako 20 vedeckých a odborných seminárov, ktoré boli smerované do oblastí elektrotechniky, informačných technológií, simulačných technológií v rámci pozemného boja a PVO, vybraných oblastí matematiky, fyziky a manažmentu. (Vojenská akadémia, 2003, str. 47-48).

Dôležitou súčasťou vzdelávania a prípravy študentov bola študentská vedecká a odborná činnosť. Od akademického roka 1995/1996 bola organizovaná vo všetkých svojich formách, v ktorých bolo zapojených vyše 330 študentov, najmä ako vedecké sily. V roku 1998 sa prvýkrát uskutočnilo celoakademické kolo súťaže o najlepšiu študentskú vedeckú prácu, ktorého sa v piatich sekciách zúčastnilo 60 študentov s 52 súťažnými prácami. (5. výročie VA, 1998, str. 28-29). V nasledujúcich rokoch sa tejto súťaže zúčastňovali aj študenti z iných vysokých škôl (Vysoká vojenská letecká škola v Košiciach, Žilinská univerzita v Žiline, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Vojenská akadémia Brno, Vysoká vojenská škola pozemného vojska vo Vyškove, Akadémia národnej obrany

vo Varšave, Vojenská technická akadémia vo Varšave, Univerzita národnej obrany v Budapešti). (Vojenská akadémia, 2003, str. 44). Od roku 1998 začala Vojenská akadémia vydávať Zborník anotácií študentských vedeckých a odborných prác.

V nadväznosti na predchádzajúci rozvoj sa v období existencie Vojenskej akadémie rozširovala i ponuka knižničných služieb, ktorá súvisela s automatizáciou a elektronickou katalogizáciou knižničného fondu. Skladba knižničného fondu sa svojím zložením prispôsobila novej profilácii Vojenskej akadémie, nakoľko vznikom nových odborov vzišla potreba doplniť lekčný fond vhodnou odbornou literatúrou. V roku 2003 fond akademickej knižnice (predtým do roku 1993 vedecká knižnica) predstavoval približne 652 500 ks informačných prameňov, z čoho bolo 36 000 titulov vedeckej, technickej, odbornej a inej študijnej literatúry, 16 500 ks domácich a zahraničných časopisov, 18 000 titulov vojenských dokumentov a predpisov a 16 000 titulov z oblasti poézie a prózy. (Vojenská akadémia, 2003, str. 48-49).

Medzinárodná spolupráca školy bola zameraná na oblasti vojenstva a na oblasť vedecko-pedagogickú. Po roku 1993 to bola hlavne spolupráca s Českou republikou (Vojenská akadémia Brno a Vysoká vojenská škola pozemného vojska vo Vyškove) z dôvodu zabezpečenia výučby nových študijných špecializácií po rozdelení Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a postupne sa rozvinula spolupráca aj s Vojenskou technickou akadémiou Varšava, Univerzitou národnej obrany Miklosa Zrínyiho v Budapešti, Akadémiou národnej obrany vo Varšave a Vojenskou akadémiou Márie Terézie vo Wiener Neustadte a to hlavne vzájomnou účasťou na seminároch, konferenciách, cvičeniach, prostredníctvom ŠVOČ, študijných a prednáškových pobytov pedagógov i študentov a v neposlednom rade i prostredníctvom kultúrnych, spoločenských a športových podujatí.

V ďalšom období škola rozvíjala spoluprácu s krajinami NATO (v rámci panelov IST a SCI), zapájala sa do medzinárodných aktivít v rámci programu Partnerstva za mier a MIL-TO-MIL.

Vedecko-pedagogický zbor, velitelia a študenti boli účastníkmi mnohých medzinárodných vojenských cvičení. Vojenská akadémia sa zapojila do riešenia medzinárodných projektov TEMPUS/PHARE a TEMPUS/ERQUAM, ktoré boli zamerané na riešenie otázok vzdelávania. Príslušníci Vojenskej akadémie sa zúčastňovali rôznych aktivít ako členovia vedeckých rád vojenských akadémií a ich fakúlt, ako členovia habilitačných konaní a konaní na vymenúvanie profesorov a participovali i v komisiách pre štátne záverečné skúšky. Súčasťou zahraničnej vojenskej spolupráce bola aj spolupráca s vojenskými pridelencami.

(Vojenská akadémia, 2003, str. 51-56). Medzinárodná spolupráca bola rozvíjaná i v oblasti spoločenskej, kultúrnej, športovej a duchovnej.

Na návrh ministra obrany rozkazom prezidenta Slovenskej republiky č. 94 zo dňa 22. decembra 1997 a dekrétom prezidenta Slovenskej republiky Michala Kováča zo dňa 8. januára 1998 bola Vojenskej akadémii prepožičaná bojová zástava za výborné výsledky vo vedecko-výskumnej činnosti a vo výchovno-vzdelávacom procese pri vysokoškolskej príprave vojenských odborníkov.

1. decembra 1999 sa rektorom Vojenskej akadémie stal ***plk. doc. Ing. Miroslav Líška, CSc.*** a 1. decembra 2002 ***plk. gšt. prof. Ing. Michal Pružinský, CSc.***

V roku 2000 sa vo Vojenskej akadémii otvorilo Centrum simulačných technológií, ktoré umožňovalo vďaka svojmu počítačovému vybaveniu a softvéru simulovať vojenské cvičenia podporované počítačmi. Podstatou simulácií bolo vykonávanie vojenských cvičení s cieľom zníženia nákladov na materiál, personál a prostriedky, ktoré by sa inak museli investovať na poľný výcvik. (Vojenská akadémia, 2003, str. 53).

Niekoľko týždňov pred vstupom Slovenskej republiky do NATO bol vo Vojenskej akadémii otvorený britsko-holandský kurz pre nižších štábnych dôstojníkov pre strednú a východnú Európu - JSOC CEE, ktorý vznikol na základe potreby posilňovania regionálnej bezpečnostnej spolupráce a poskytoval nižším dôstojníkom veliteľské a štábne vzdelanie a výcvik s cieľom dokázať sa efektívnejšie orientovať a prispievať tak k zvyšovaniu interoperability v mnohonárodnom prostredí na cvičeniach a vojenských, mierových a humanitárnych operáciách. (Akadémia s puncom NATO).

Významné postavenie pri výchove a vzdelávaní študentov Vojenskej akadémie plnil školský pluk, ktorého úlohou v štruktúre školy bolo zabezpečovanie režimu a každodenného života študentov, ale aj aktívny podiel jeho veliteľov na vyučovacom procese.

Súčasťou organizačnej štruktúry Vojenskej akadémie bol prevádzkový pluk, ktorého predchodcom do septembra 1993 bol výcvikovo-zabezpečovací pluk. Prevádzkový pluk zabezpečoval komplexne prevádzku akadémie - zabezpečenie výučby technikou, dopravu, stráženie objektov, údržbu vojenských priestorov, prípravu stravy, opravu techniky, spravovanie skladových priestorov, pomoc pri budovaní učebno-výcvikovej základne a prevádzkovanie dvoch parkov techniky. Technicky a materiálne zabezpečoval študentov na cvičeniach, praktickom vyučovaní a výcviku na technike, ale aj vo výcvikových priestoroch Armády Slovenskej republiky. Jeho príslušníci plnili aj úlohy spojené s prípravou priestorov a ukážok bojovej techniky na slávnostné prísahy, vyradenia a pre rôzne štátne a zahraničné návštevy. Prevádzkový pluk samostatne organizoval aj výkon služby vojakov základnej a náhradnej služby. (Vojenská akadémia, 2003, str. 103-105).

V roku 1999 sa Vojenská akadémia stala „univerziádnou dedinou“ Svetovej zimnej univerziády „Poprad - Tatry 1999“ pre 1 400 športovcov zo 42 krajín sveta.

Významnou súčasťou života študentov Vojenskej akadémie bola oblasť kultúry a športu. Na škole pracovalo veľa záujmových súborov, krúžkov a kolektívov, v ktorých sa vystriedali stovky študentov, vojakov z povolania a ich rodinných príslušníkov, občianskych zamestnancov školy i civilnej mládeže a nadväzujúc tak na vynikajúce výsledky ich predchodcov dosahovali vynikajúce výsledky. Na medzinárodnej úrovni to boli športoví strelci, lukostrelci, kulturisti a biatlonisti. V slovenskej špičke sa pohybovali atléti, šachisti, karatisti a plavci. V stopách niekoľkonásobných majstrov sveta kráčali raketoví a plastikoví modelári - majstri Európy.

Vysokú umeleckú úroveň si udržiaval Folklórny súbor VÁH, niekoľkonásobný laureát celoarmádneho folklórneho festivalu, účastník mnohých folklórnych festivalov, reprezentant Vojenskej akadémie i Armády Slovenskej

republiky nielen doma ale aj v zahraničí. Nemožno nespomenúť divadelný súbor BODEA, hudobnú skupinu LUSCÍNIA, neskôr Dr. NICOLAUS a folkovú skupinu VENUSTA. (Vojenská akadémia, 2003, str. 98-101).

V januári 2001 36 študentov Vojenskej akadémie reprezentovalo školu na otváracom ceremoniáli reprezentačného plesu „Ball der Offiziere 2001“ vo viedenskom Hofburgu v Rakúsku.

1. mája 2004 bola vojenským ordinárom Mons. Františkom Rábekom zriadená farnosť Vojenskej akadémie (duchovná služba na Vojenskej akadémii začala svoju činnosť 1. júla 1997). Patrónkou vojenskej farnosti sa stala sv. Jana z Arku, ktorá na začiatku 15. storočia, motivovaná Božím hlasom, viedla francúzske vojsko proti nepriateľovi, ktorý si chcel podrobiť jej rodnú zem. Jana bola zradená a v roku 1431 odsúdená na smrť. Po zrevidovaní jej procesu bola uznaná za nevinnú a v roku 1920 vyhlásená za svätú.

Vznikom samostatnej Slovenskej republiky sa začal proces transformácie armády v Slovenskej republike s cieľom vytvoriť menšie ozbrojené sily, ktoré by boli porovnateľné s armádami demokratických krajín. Ozbrojené sily Slovenskej republiky mali plne zabezpečovať obranu a bezpečnosť republiky pred vonkajším ozbrojeným napadnutím cudzou mocou, ako aj plniť si záväzky, ktoré vyplývali z medzinárodných zmlúv.

Súčasťou tejto transformácie bola aj Vojenská akadémia, ktorej hlavnou úlohou mala byť príprava budúcich dôstojníkov ozbrojených síl tak, aby dokázali na profesionálnej úrovni, presne a flexibilne napĺňať stanovené úlohy. Škola sa musela vysporiadať so školením nových odborností pozemného vojska, ktoré boli presunuté z Českej republiky, v tomto období sa začala aj príprava vzdelávania vyšších veliteľov a štábnych dôstojníkov a jazyková príprava podľa normy NATO STANAG 6001. Vynikajúce výsledky dosahovala Vojenská akadémia v oblasti vedecko-výskumnej činnosti, podarilo sa stabilizovať vedecko-pedagogický zbor a škola si vybudovala pevné postavenie v sústave vysokého školstva na Slovensku. V roku 2004 bola Slovenská republika prijatá za člena NATO a EÚ a v živote

školy sa táto významná udalosť premietla aj v prehĺbení spolupráce so zahraničnými krajinami, predovšetkým v oblasti výskumu a vzdelávania.

Vojenská akadémia bola na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 455/2004 Z. z. zrušená a štafetu prípravy vysokoškolsky vzdelaných vojenských profesionálov prebrala k tomuto dňu už jediná vojenská vysoká škola v Slovenskej republike - Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika.

AKADÉMIA OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

V striebornom kruhovom poli je červený neskorogotický štít, v ktorom je umiestnený strieborný meč (symbol vojenstva, predstavujúci silu, statočnosť a česť) so zlatou záštitou a guľovou hlavicou. Po bokoch sú tri strieborné otvorené knihy (symbol vzdelávania) so zlatou oriezkou. Na hornom okraji štítu je zlatá sova (znamenie múdrosti) striebornej zbroji na striebornej otvorenej knihe. Štít je obkolesený zlatými lipovými ratolesťami (symbol Slovanov) (Zelizňák, 2008, str. 42)

Znak Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

Na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 455/2004 Z. z. bola zriadená Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, ako štátna vysoká škola a Národná akadémia obrany maršala Andreja Hadika, ako vzdelávacie a výcvikové centrum, ktorá mala uskutočňovať vzdelávanie a výcvik formou kariérnych kurzov a iných kurzov. V tejto novej koncepcii bolo oddelené akademické vysokoškolské vzdelávanie, ktoré zabezpečovala Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika (ďalej len „Akadémia ozbrojených síl“), od vojenského výcviku, ktorý mal byť vykonávaný Národnou akadémiou obrany maršala Andreja Hadika.

V procese transformácie rezortu obrany a národného systému vojenského vzdelávania a výcviku bola vykonaná integrácia inštitúcií v Liptovskom Mikuláši a na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 144/2008 zo dňa 1. apríla 2008 bola Národná akadémia obrany maršala Andreja Hadika k 31. augustu 2008 zrušená.

Rektorom Akadémie ozbrojených síl sa v roku 2004 stal ***prof. Ing. Ján Kurty, PhD.*** a po integrácii škôl v roku 2008 rektorskú štafetu prevzal ***brig. gen. doc. Ing. Miroslav Kelemen, PhD.***

Akadémia ozbrojených síl nesie vo svojom názve meno generála Milana Rastislava Štefánika (1880-1919). Astronóma, vedca, diplomata, politika, brigádneho generála francúzskej armády, spoluzakladateľa československého štátu a československého ministra vojny. Milan Rastislav Štefánik bol autorom vedeckých pojednaní, patentov a vynálezov v oblasti optiky a astrofyziky a za jeho vedecký prínos v tejto oblasti bol vyznamenaný Francúzskou astronomickou spoločnosťou. Vyznamenal sa v bojoch 1. svetovej vojny, bol ocenený francúzskym vojenským krížom a rýchlym vojenským postupom. (Šimko, 2006).

Akadémia ozbrojených síl vznikla ako vysoká škola s bezfakultnou štruktúrou. V roku 2005 zabezpečovalo vysokoškolskú výučbu 13 katedier (Katedra manažmentu, Katedra elektroniky, Katedra strojárstva, Katedra prírodných vied, Katedra informatiky, Katedra humanitných a sociálnych vied, Katedra pozemných síl, Katedra protivzdušnej obrany, Katedra logistiky, Katedra zabezpečenia velenia, Katedra vojenskej leteckej prípravy, Ústav jazykovej prípravy, Ústav telesnej výchovy a športu).

Štruktúra katedier sa v priebehu ďalšieho obdobia menila podľa aktuálnych požiadaviek súvisiacich s vysokoškolskou výučbou. V súčasnosti má Akadémia ozbrojených síl 8 katedier (Katedra elektroniky, Katedra strojárstva, Katedra informatiky, Katedra spoločenských vied a jazykov, Katedra bezpečnosti a obrany, Katedra telesnej výchovy a športu, Katedra vojenskej taktiky a operačného umenia, Katedra logistického zabezpečenia). Katedry organizačne patria pod rektora Akadémie ozbrojených síl, metodicky ich riadi prorektor pre vzdelávanie.

V septembri 2004 začalo študovať na Akadémii ozbrojených síl celkom 778 študentov, z toho 630 študentov v 4. a 5. ročníku inžinierskeho a magisterského štúdia v odbornostiach pozemných síl, protivzdušnej obrany, logistiky a zabezpečenia velenia a informatiky v študijných programoch manažment vojenských systémov, manažment systémov protivzdušnej obrany, špeciálne elektrotechnické systémy, výzbroj a technika pozemného vojska, ekonomika armády, elektronika a telekomunikačná technika a andragogika. Na nové akreditované štvorročné bakalárske študijné programy nastúpilo 148 študentov v študijných programoch dopravné stroje a zariadenia a elektronické systémy. Od letného semestra prestúpilo 30 študentov z týchto študijných programov do nového študijného programu manažment. Od zimného semestra akademického roka 2008/2009 bol otvorený ďalší štvorročný bakalársky

študijný program počítačové systémy, siete a služby, do ktorého prestúpilo 13 študentov 2. ročníka z ostatných študijných programov.

Na štvorročné bakalárske študijné programy sa prijímalo ešte v ďalších troch akademických rokoch. Následne sa v súlade s Koncepciou na dokončenie transformácie vojenského školstva a integráciou Akadémie ozbrojených síl a Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hadika neotváralo v akademických rokoch 2008/2009 a 2009/2010 vysokoškolské štúdium v bakalárskych študijných programoch. Dôvodom bola redukcia počtu vojenského personálu v základných pozíciách v dôstojníckych hodnostiach a zníženie potreby Ozbrojených síl Slovenskej republiky na doplňovanie hodnostného zboru dôstojníkov.

Prví absolventi 4-ročných bakalárskych študijných programov - akademický rok 2007/2008

Absolventi štvorročných študijných bakalárskych programov získavali bakalárske vzdelanie a boli vyradení v hodnosti poručík. Po ukončení prvého stupňa vysokoškolského štúdia nastúpili do vstupných odborných dôstojníckych kurzov v dĺžke 1-13 mesiacov, v priebehu ktorých získali vojenskú odbornosť. Vzdelanie si potom mohli doplniť v druhom stupni vysokoškolského štúdia.

Od akademického roka 2009/2010 Akadémia ozbrojených síl otvorila štúdium v druhom stupni vysokoškolského štúdia; jednoročné externé inžinierske štúdium v študijných programoch zbraňové systémy, zbrane a ich časti a manažment obranných zdrojov a od roku 2010/2011 aj v študijnom programe elektronické systémy. V akademickom roku 2012/2013 bol otvorený dvojročný externý inžiniersky študijný program počítačové systémy, siete a služby a od roku 2013/2014 ďalšie študijné programy bezpečnosť a obrana štátu, manažment obranných zdrojov a výzbroj a technika ozbrojených síl.

Po dvojročnej prestávke nastúpili v akademickom roku 2010/2011 na trojročné denné bakalárske štúdium študenti v novo akreditovaných študijných programoch elektronické systémy a manažment vojenskej organizácie

a v akademickom roku 2011/2012 aj v študijných programoch zbraňové systémy, zbrane a ich časti a počítačové systémy, siete a služby.

Imatrikulácia študentov

V rokoch 2004 - 2010 dobiehalo na Akadémii ozbrojených síl doktorandské štúdium podľa vyhlášky Ministerstva školstva Slovenskej republiky č. 131/1997 Z. z. o doktorandskom štúdiu v deviatich vedných odboroch a za uvedené obdobie úspešne ukončilo štúdium obhajobou dizertačnej práce a získalo vedecko-akademickú hodnosť „philosophiae doctor“ 21 doktorandov.

V akademickom roku 2010/2011 prijala Akadémia ozbrojených síl do novo akreditovaného študijného programu bezpečnosť a obrana štátu študentov na tretí stupeň vysokoškolského štúdia, v akademickom roku 2012/2013 prijala ďalších študentov na študijný program vojenské spojovacie a informačné systémy a v roku 2013/2014 na študijný program výzbroj a technika ozbrojených síl. Doktorandské štúdium v externej forme je päťročné. V akademickom roku 2022/2023 nastúpili prví študenti na denné štvorročné štúdium.

V akademickom roku 2005/2006 opustili priestory Akadémie ozbrojených síl poslední civilní absolventi súvislého štúdia. Vysokoškolské štúdium pre civilných študentov bolo poskytované na vojenskej vysokej škole na Liptove s menšími prestávkami 25 rokov a za toto obdobie na nej promovalo viac ako 700 študentov. Štúdium pre civilných študentov bolo opätovne ponúkané od akademického roka 2012/2013 v druhom stupni vysokoškolského štúdia v externej forme a bolo ukončené v roku 2016/2017. Za toto obdobie ho úspešne absolvovalo 36 študentov. Možnosť štúdia pre civilných študentov poskytuje v súčasnosti Akadémia ozbrojených síl už iba v treťom stupni vysokoškolského štúdia.

V roku 2007 sa konali v Akadémii ozbrojených síl posledné rigorózne skúšky v študijnom odbore andragogika. Od roku 2000 do roku 2007 získalo titul doktor filozofie 156 študentov.

V roku 2016 prešla Akadémia ozbrojených síl komplexnou akreditáciou. Na základe jej výsledkov minister školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky priznal právo Akadémii ozbrojených síl udeľovať príslušné akademické tituly v študijných programoch elektronické systémy (1. stupeň), počítačové systémy, siete a služby (1. stupeň), manažment vojenskej organizácie (1. stupeň), bezpečnosť a obrana štátu (1., 2. a 3. stupeň), elektronické zbraňové systémy (1., 2. a 3. stupeň), vojenské spojovacie a informačné systémy (1., 2. a 3. stupeň) a zbraňové systémy, zbrane a ich časti (1., 2. a 3. stupeň).

Akadémii ozbrojených síl bolo postupne priznané právo uskutočňovať habilitačné konanie a konanie na vymenúvanie profesorov v odbore národná a medzinárodná bezpečnosť, vojenské spojovacie a informačné systémy a výzbroj a technika ozbrojených síl. Do roku 2023 udelila Akadémia ozbrojených síl v týchto odboroch 12 vedecko-pedagogických titulov „docent“ a 3 vysokoškolskí učitelia boli vymenovaní za vysokoškolských profesorov prezidentom Slovenskej republiky.

Od roku 2018 poskytuje Akadémia ozbrojených síl štúdium vo všetkých stupňoch vysokoškolského vzdelávania v študijných programoch bezpečnosť a obrana štátu, elektronické zbraňové systémy, vojenské spojovacie a informačné systémy a zbraňové systémy, zbrane a ich časti v študijnom odbore obrana a vojenstvo.

Na základe Zmluvy o spolupráci medzi Akadémiou ozbrojených síl a Technickou univerzitou v Košiciach bolo od akademického roka 2016/2017 realizované prijímanie študentov/kadetov na druhý stupeň vysokoškolského štúdia v dennej forme na Leteckú fakultu Technickej univerzity v Košiciach na vybrané študijné programy (letecké odbornosti) a od roku 2017/2018 aj na prvý stupeň vysokoškolského štúdia v dennej forme.

Na základe vykonávacej dohody medzi Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a Ministerstvom obrany Českej republiky o vysokoškolskom štúdiu príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky na Fakulte vojenského zdravotníctva Univerzity obrany bolo od akademického roka 2017/2018 realizované prijímanie študentov/kadetov na magisterské štúdium v dennej forme v študijnom programe vojenské všeobecné lekárstvo.

Na úspešnosť uvedených projektov vysokoškolského vzdelávania vojenského personálu v kooperácii s domácimi a zahraničnými univerzitami

nadviazalo v roku 2018 podpísanie Vykonávacej dohody medzi Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a Ministerstvom obrany Českej republiky o vysokoškolskom štúdiu príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky na Fakulte vojenského leadershipu Univerzity obrany v Brne. Prví študenti boli prijatí na 5-ročné vojenské magisterské denné štúdium v študijnom programe riadenie a použitie ozbrojených síl (špecializácia veliteľ chemických jednotiek) v akademickom roku 2019/2020.

Študenti vyššie uvedených fakúlt / kadeti (profesionálni vojaci v prípravnej štátnej službe) Akadémie ozbrojených síl v rámci štúdia absolvujú „civilný" študijný program a zároveň vojenský program. Vojenský program predstavuje súbor vojenských vzdelávacích činností a výcvikových činností uskutočňovaných mimo akreditovaného študijného programu so stanoveným obsahom a súborom pravidiel.

Obdobie rokov 2005-2012 bolo charakterizované neustálou transformáciou Ozbrojených síl Slovenskej republiky a hľadaním optimálneho modelu ich fungovania, čo súviselo aj s transformáciou vojenského vysokého školstva, ktorá okrem iného ovplyvnila aj počty zamestnancov Akadémie ozbrojených síl, a tým aj zmenu kvalifikačnej štruktúry vysokoškolských učiteľov. Kým v roku 2005 pôsobilo na Akadémii ozbrojených síl spolu 15 profesorov, 31 docentov, 52 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním tretieho stupňa a 95 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa, v roku 2010 to bolo 8 profesorov, 17 docentov, 27 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním tretieho stupňa a 14 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa. V súčasnosti pôsobí na Akadémii ozbrojených síl 8 profesorov, 21 docentov, 27 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním tretieho stupňa a 28 učiteľov s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa.

Od augusta roku 2011 bol vedením Akadémie ozbrojených síl poverený ***doc. Ing. Pavel Nečas, PhD.*** a v máji 2012 sa stal rektorom ***brig. gen. doc. Ing. Boris Ďurkech, CSc.*** V novembri 2015 sa stal rektorom Akadémie ozbrojených síl ***doc. Ing. Jozef Puttera, CSc.***

Celoživotné vzdelávanie profesionálnych vojakov, zamestnancov rezortu obrany a iných rezortov, zamestnancov verejnej správy ako aj vzdelávanie realizované podľa zmlúv a dohovorov s partnerskými vysokými školami a súkromným sektorom zabezpečovalo od septembra 2008 Centrum kariérneho rozvoja (do roku 2008 základné pracovisko Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hadika). Centrum kariérneho rozvoja bolo dňom 1. júla 2009 reorganizované na Centrum ďalšieho vzdelávania a od 1. septembra 2010 je

celoživotné vzdelávanie v Akadémii ozbrojených síl zabezpečované Centrom vzdelávania, ktoré vzniklo reorganizáciou Centra ďalšieho vzdelávania. Lektorsky a organizačne zabezpečuje odborné, kariérne kurzy a medzinárodné kurzy, doplňujúce pedagogické štúdium a univerzitu tretieho veku.

Kariérne vzdelávanie dôstojníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky sa uskutočňuje prostredníctvom kariérnych kurzov:

- Dôstojnícky kurz pre absolventov vysokých škôl – úspešným absolvovaním kurzu získavajú profesionálni vojaci vstupné vojenské vzdelanie pre získanie požiadavky na vojenskú hodnosť poručík, nadporučík a kapitán,
- Základný veliteľsko-štábny kurz – úspešným absolvovaním kurzu získavajú profesionálni vojaci ďalšie vojenské vzdelanie ako požiadavku na vojenskú hodnosť major,
- Vyšší veliteľsko-štábny kurz – úspešným absolvovaním kurzu získavajú profesionálni vojaci ďalšie vojenské vzdelanie ako požiadavku na vojenskú hodnosť podplukovník a plukovník.

V začiatkoch svojej existencie Akadémia ozbrojených síl uskutočňovala aj kariérne vzdelávanie v Kurze národnej bezpečnosti, absolvovaním ktorého jeho účastníci získavali najvyššie vojenské vzdelanie, ako požiadavku na vojenskú hodnosť generál.

V oblasti medzinárodného vojenského výcviku a vzdelávania Akadémia ozbrojených síl realizuje Medzinárodný kurz pre štábnych dôstojníkov (International Staff Officers´ Course – ISOC), ktorý poskytuje odborné a kariérne vzdelávanie vojenskému personálu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, členských a partnerských krajín NATO. Základy ISOC boli položené kurzom JSOC (Junior Staff Officers' Course), ktorý vznikol na základe potreby posilňovania regionálnej bezpečnostnej spolupráce a bol otvorený v roku 2004 ešte na Vojenskej akadémii. V roku 2007 sa kurz transformoval na národný projekt Slovenskej republiky a vznikol ISOC, ktorého cieľom bolo plnenie úloh v rámci mnohonárodných štábov v oblasti plánovania a riadenia operácií v širokom spektre konfliktov podľa britských štandardov. V roku 2016 prebehla transformácia kurzu ISOC z britských štandardov na aliančné štandardy plánovacieho procesu na taktickej úrovni; jeho odborným garantom sa stali príslušníci Národnej gardy štátu Indiana, USA.

V roku 2018 Akadémia ozbrojených síl získala úplnú inštitucionálnu akreditáciu NATO (Re-Evaluation Report for the Institutional Accreditation of the Armed Forces Academy, Slovakia). Inštitucionálna akreditácia vyžaduje, aby dotknutá vzdelávacia a výcviková inštitúcia (Education and Training Facility – ETF) implementovala aliančný vnútorný systém manažmentu kvality a aby

preukázala svoj príspevok pre NATO. Prostredníctvom inštitucionálnej akreditácie potvrdzuje ETF svoje poslanie, význam a relevantnosť pre NATO. Okrem toho musí ETF zabezpečiť, aby jej vzdelávacie programy a kurzy spĺňali vopred definované aliančné štandardy kvality, a musí sa snažiť zavádzať osvedčené postupy v rámci kontinuálneho zvyšovania kvality poskytovaného vzdelávania a výcviku. Akadémia ozbrojených síl sa tak stala prvou vojenskou vysokoškolskou vzdelávacou inštitúciou v Európskom priestore vysokoškolského vzdelávania, ktorej sa úspešne podarilo paralelne podstúpiť akreditáciu bolonského typu a inštitucionálnu akreditáciu NATO.

V súlade so zákonom o ďalšom vzdelávaní Akadémia ozbrojených síl organizuje krátkodobé odborné kurzy, ktoré slúžia k skvalitňovaniu odbornej pripravenosti príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky a umožňujú ich účastníkom rozširovať, prehlbovať alebo obnovovať si vedomosti a zručnosti a získavať spôsobilosti na vykonávanie činnosti. Krátkodobé odborné kurzy sú určené pre príslušníkov na základných, stredných i vrcholových odborných a manažérskych funkciách ozbrojených síl a iných bezpečnostných a obranných zložiek

Akadémia ozbrojených síl pokračuje v realizovaní doplňujúceho pedagogického štúdia pre profesionálnych vojakov a zamestnancov Ozbrojených síl Slovenskej republiky a pre svojich kadetov, ktorého cieľom je poskytnúť študentom potrebné vedomosti, zručnosti a spôsobilosti nevyhnutné pre výkon pedagogickej činnosti v nadobudnutej odbornej kvalifikácii a získať tak pedagogickú spôsobilosť. V roku 2014 prešli programy doplňujúceho pedagogického štúdia procesom akreditácie. Rozhodnutím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky boli schválené programy doplňujúceho pedagogického štúdia - doplňujúce pedagogické štúdium na výkon pedagogickej činnosti učiteľa technických predmetov s elektrotechnickým zameraním a so zameraním na výpočtovú techniku a doplňujúce pedagogické štúdium na výkon pedagogickej činnosti učiteľa technických predmetov so strojárskym zameraním. V roku 2020 boli Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky schválené štyri nové programy doplňujúceho pedagogického štúdia v rámci študijného odboru obrana a vojenstvo – bezpečnosť a obrana štátu, elektronické zbraňové systémy, vojenské spojovacie a informačné systémy a zbraňové systémy, zbrane a ich časti. Doplňujúce pedagogické štúdium od roku 2005 do roku 2023 úspešne absolvovalo 290 absolventov.

V októbri 2005 bola na Akadémii ozbrojených síl otvorená univerzita tretieho veku, ktorej poslaním je prispievať k zabezpečovaniu práva starších ľudí

na vzdelanie, vytvárať hodnotný program pre seniorov, rozširovať obzor vedomostí v tesnom prepojení s ich životnými skúsenosťami a schopnosťami, poskytovať najnovšie informácie z oblasti vedy a spoločenského diania, pomáhať s ich integráciou do spoločnosti a prispievať aj k zlepšovaniu psychickej kondície.

V priebehu takmer dvoch desaťročí bolo pre seniorov v Univerzite tretieho veku ponúkané vzdelávanie v študijných programoch anglický jazyk, počítače a internet, dejiny umenia, dejiny hudby, hudobné umelecké dielo, environmentálna výchova, telesná výchova pre seniorov ako aj vzdelávanie v kurzoch tvorba webových stránok, excel pre mierne pokročilých, sociológia, vesmír okolo nás, etnomedicína na Slovensku, huby, ako porozumieť počasiu, včelie produkty pre výživu, zdravie i krásu a tajomstvá ľudskej psychiky. Univerzitu tretieho veku do roku 2023 úspešne absolvovalo 663 absolventov.

V roku 2007 bola na Akadémii ozbrojených síl založená nová tradícia - ocenenie učiteľov a vzácna príležitosť prejaviť im vďaku, uznanie a poďakovanie pri príležitosti „Dňa učiteľov“, dňa spätého s významnou osobnosťou európskej histórie, Jánom Amosom Komenským. Myšlienkový odkaz tohto významného filozofa a učiteľa je živý po stáročia a mnohé jeho myšlienky sú stále aktuálne.

Od roku 2005 došlo v Akadémii ozbrojených síl k významným zmenám v oblasti výskumu a vývoja, čo súviselo predovšetkým so vstupom Slovenskej republiky do EÚ a NATO. Okrem riešenia projektov, ktoré boli zadávané a financované Ministerstvom obrany Slovenskej republiky v rámci programu vyzbrojovanie, sa začali riešiť medzinárodné projekty v rámci NATO, grantové projekty a projekty získané z medzinárodného Vyšehradského fondu na tvorivú činnosť študentov. K ďalším úlohám patrilo riešenie projektov výskumu a vývoja v prospech Organizácie pre obranný výskum a technológie Research technology

organisation (ďalej len „RTO NATO“). V rámci panelov RTO NATO a foriem aktivít sa príslušníci Akadémie ozbrojených síl zapájali do koaličného výskumu pre potreby rozvoja obranných spôsobilostí NATO. V oblasti medzinárodnej vedeckej spolupráce sa Akadémia ozbrojených síl podieľala na integrácii obranného výskumu a vývoja Slovenskej republiky do medzinárodného obranného výskumu a vývoja cestou Európskej obrannej agentúry (ďalej len „EDA“), s cieľom vytvárať úzku väzbu na obranný priemysel členských štátov. Pribudli projekty Agentúry na podporu výskumu a vývoja (ďalej len „APVV“), inštitucionálne projekty a projekty zo Štrukturálnych fondov Európskej únie. V roku 2007 bola zriadená Akademická grantová agentúra Akadémie ozbrojených síl.

V ďalšom období Akadémia ozbrojených síl sústreďovala svoju pozornosť na výskumnú a vývojovú podporu rozvoja obranných technológií zabezpečujúcich rozvoj budúcich spôsobilostí ozbrojených síl a priemyslu. Akadémia ozbrojených síl participovala ako člen medzinárodného konzorcia na projektoch výskumu a vývoja EDA a aj na projekte 7. rámcového programu Európskej únie. Pokračovalo sa aj v riešení projektu APVV v rámci Slovensko-českej medzivládnej vedecko-technickej spolupráce. Riešili sa projekty Operačného programu Výskum a vývoj a projekty Operačného programu Vzdelávanie Štrukturálnych fondov Európskej únie.

V ostatných rokoch sa veľký dôraz kladie na zabezpečenie kvalitných výstupov výskumu a vývoja, na dosiahnutie hodnotení a ocenení nevyhnutných na akreditáciu študijných programov vysokoškolského štúdia, habilitačných konaní a inauguračných konaní, na zapájanie študentov do riešenia vedecko-výskumných projektov a na snahu dosahovať národnú a medzinárodnú akceptáciu výsledkov výskumu a vývoja Akadémie ozbrojených síl. Projekty výskumu a vývoja sú zadávané kontraktom uzatvoreným medzi Akadémiou ozbrojených síl a Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a financované sú zo štátneho rozpočtu prostredníctvom jeho kapitoly. Riešia sa úlohy v paneloch a skupinách v prospech Organizácie pre obranný výskum a technológie Science & Technology Organisation (ďalej len „STO NATO“).

Po celú dobu existencie je Akadémia ozbrojených síl organizátorom, resp. spoluorganizátorom odborných konferencií, odborných seminárov, medzinárodných vedeckých konferencií, seminárov a medzinárodných športových súťaží. Sú to niekoľko rokov pravidelne organizované medzinárodné vedecké konferencie – FSTA (Teória fuzzy množín a jej aplikácie), New Trends in Signal Processing, Národná a medzinárodná bezpečnosť, Manažment – teória, výučba a prax, KIT (Komunikačné a informačné technológie), Výzbroj a technika

pozemných síl, Degradácia technických systémov, Riadenie bezpečnosti zložitých systémov a konferencie zamerané na manažment ľudských zdrojov v ozbrojených silách, na otázky regrutácie a stabilizácie personálu v ozbrojených silách, sociálne zabezpečenie vojenského profesionála, psychologické a sociologické aspekty podpory a pomoci personálu v nasadení; odborný seminár – Bezpečnosť práce na elektrických inštaláciách a elektrických zariadeniach; vedecká konferencia – Študentská vedecká konferencia a medzinárodná športová súťaž – All Rounder.

Za obdobie rokov 2003 - 2023 bolo Akadémii ozbrojených síl Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky udelených 13 patentov a rektor Akadémie ozbrojených síl prijal 28 zlepšovacích návrhov. Výsledky v tejto oblasti prispievajú k zefektívneniu a modernizácii vzdelávacieho procesu na škole, modernizácii technickej infraštruktúry katedier; ich využitie je aj v oblasti vedeckej práce a publikačnej činnosti. Celkovo za celé obdobie existencie vojenskej vysokej školy, bolo škole udelených 63 patentov a rektor prijal 249 zlepšovacích návrhov.

Začiatky študentskej vedeckej a odbornej činnosti siahajú do roku 1975 a obdobia Vysokej vojenskej technickej školy, kedy sa sformovali prvé vedecké krúžky a boli ustanovené prvé vedecké sily z radov študentov školy.

Študentská vedecká a odborná činnosť vytvára predpoklady pre vedeckú a odbornú činnosť študentov a individuálny rozvoj ich tvorivých schopností, podporuje samostatnosť a kreativitu študentov a prepojuje teoretické vedomosti získané štúdiom s vedeckým bádaním. Do študentskej vedeckej a odbornej činnosti sa zapája každoročne približne jedna pätina študentov.

Významným podujatím súťažného odborného charakteru, na ktorom sa verejne prezentujú najlepšie študentské vedecké a odborné práce študentov je Študentská vedecká konferencia, na ktorej sa pravidelne zúčastňovali do roku 2009 aj študenti z iných vysokých škôl Slovenskej republiky a zahraniční študenti. Prínosom konferencií bolo vzájomné porovnávanie úrovne vedeckých a odborných prác študentov a rozvíjanie vzťahov medzi zúčastnenými školami. Akadémia ozbrojených síl vydáva Zborník abstraktov študentských vedeckých a odborných prác (od r. 1998 do r. 2005 Zborník anotácií študentských vedeckých a odborných prác).

V roku 2010 sa Študentská vedecká konferencia konala prvýkrát bez medzinárodnej účasti. Dôvodom bola dohoda z októbra 2009, kedy sa na stretnutí organizácie CEFME (Central European Forum on Military Education) vo Varšave velitelia zahraničných vojenských vysokých škôl dohodli, že medzinárodná ŠVOČ bude organizovaná na rotačnom systéme.

Študenti Akadémie ozbrojených síl sa pravidelne zúčastňujú vedeckých súťaží v zahraničí, na ktorých dosahujú vynikajúce výsledky a umiestňujú sa na popredných miestach.

Na rotačnom princípe zorganizovala Akadémia ozbrojených síl v roku 2014 študentskú vedeckú konferenciu s medzinárodnou účasťou CEFME Students´ Scientific Conference, na ktorej sa zúčastnili okrem slovenských kadetov aj študenti siedmich vojenských vzdelávacích inštitúcií z krajín strednej Európy združených CEFME (Poľsko, Česká republika, Maďarsko, Chorvátsko a Rumunsko). Konferencia prebehla formou súťaže o najlepšiu študentskú vedeckú a odbornú prácu a konala sa v rámci Stredoeurópskeho fóra o vojenskom vzdelávaní CEFME.

V roku 2015 sa uskutočnil 18. ročník študentskej vedeckej konferencie s medzinárodnou účasťou „Students´ Scientific Conference 2015 – V4 Group“, ktorá sa konala v rámci krajín Vyšehradskej štvorky. Do súťaže o najlepšiu vedeckú a odbornú prácu sa zapojilo okrem 25 študentov z Akadémie ozbrojených síl aj 35 študentov z vojenských vysokých škôl v rámci krajín V4 (Česká republika, Maďarsko, Poľsko) a svoje práce na konferencii predstavili i študenti z Rumunska, ktorí v Akadémii ozbrojených síl študovali v rámci programu Erasmus+.

V súvislosti s predsedníctvom Slovenskej republiky v Rade EÚ sa konala v Akadémii ozbrojených síl v októbri 2016 v poradí tretia Olympiáda o Spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike (Common Security and Defence Policy – CSDP Olympiad). Vedomostná súťaž bola určená pre kadetov vojenských škôl z krajín EÚ a jej cieľom bolo motivovať ich k štúdiu bezpečnostnej a obrannej politiky a vymeniť si vedomosti a skúsenosti z tejto oblasti. Súťaže sa zúčastnilo 40 kadetov z 15 krajín EÚ. Členom víťazného tímu bol aj študent Akadémie ozbrojených síl.

Akadémia ozbrojených síl od roku 2004 vydáva populárno-spoločensko-vedný univerzitný časopis AKADEMIK (spravodajca o živote a práci študentov, príslušníkov a zamestnancov Akadémie ozbrojených síl). Periodikum je určené širokej čitateľskej obci so záujmom o život Akadémie ozbrojených síl.

Od roku 2006 Akadémia ozbrojených síl vydáva vedecký časopis Science & Military. Periodikum vychádza polročne, obsahuje príspevky slovenských,

ale aj zahraničných autorov zaoberajúcich sa výskumom v oblasti výzbroje a techniky, vojenskej logistiky, vojenských spojovacích a informačných systémov, zbraní a zbraňových systémov, optiky a optoelektroniky, informatiky, výbušnín, munície a ďalších oblastí vojenskej vedy.

Od roku 2009 je Akadémia ozbrojených síl vydavateľom vedeckého časopisu Vojenské reflexie (vydavateľom časopisu v rokoch 2006 – 2008 bola Národná akadémia obrany Andreja Hadika). Časopis vychádza polročne a je určený pre príslušníkov ozbrojených síl, akademických pracovníkov, študentov a ďalších záujemcov zo Slovenskej republiky i zo zahraničia, ktorí sa venujú problematike bezpečnosti a obrany v oblasti bezpečnostných a strategických štúdií, operačného umenia a taktiky, ekonomiky a manažmentu obranných zdrojov, spoločenských, humanitných a sociálnych vied, politických vied a medzinárodných vzťahov, vojenských technológií a technologických štúdií, vojenskej a policajnej teórie a praxe, celoživotného a kariérneho vzdelávania.

Akadémia ozbrojených síl pravidelne organizuje Týždeň vedy, ktorého cieľom je zlepšiť vnímanie vedy a techniky v povedomí verejnosti, popularizovať a prezentovať ich, vzbudiť záujem mladých ľudí o štúdium vedeckých a technických disciplín, informovať o poznatkoch vedy a techniky a o potrebe podporovať vedu a techniku, ako základňu hospodárskeho a spoločenského pokroku. Do Týždňa vedy sa zapájajú katedry Akadémie ozbrojených síl ponukou pestrej palety aktivít – vedecké konferencie, prednášky, besedy, prezentácie projektov, vedeckých prác a prác vedeckých síl, výskumných úloh a grantov, ukážky techniky, prehliadky laboratórií a odborných pracovísk a ich prístrojového vybavenia, výstupy publikačnej činnosti. Do programu Týždňa vedy prispieva pravidelne aj Akademická knižnica Akadémie ozbrojených síl výstavami kníh, webinármi, sprostredkovanými besedami, burzami a predajmi kníh. Významnou aktivitou Týždňa vedy na Akadémii ozbrojených síl sú prednášky rôznych spoločností a vedeckých osobností nielen zo Slovenska, ale aj zo zahraničia.

Vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie a NATO v roku 2004 sa vytvorili nové podmienky pre zahraničné aktivity, ktoré sa orientovali v začiatočnom období predovšetkým do dvoch oblastí - rozvoj spolupráce s partnerskými školami v zahraničí v oblasti výskumu a vývoja a oblasť mobility študentov a učiteľov. V ďalších rokoch sa prehlbovala vzájomná spolupráca nielen so zahraničnými partnerskými vojenskými školami, ale aj civilnými vzdelávacími inštitúciami členských krajín NATO, NATO PfP a EÚ, a to najmä prostredníctvom medzinárodných konferencií a seminárov, recipročných návštev, ako aj účasťou študentov na ŠVOČ, ale aj na iných medzinárodných študentských aktivitách. Príslušníci Akadémie ozbrojených síl sa významnou mierou podieľali na práci

panelov NATO RTO, aktívne sa zapájali do aktivít v rámci Programu celoživotného vzdelávania Erasmus. Akadémia ozbrojených síl organizovala vedecké konferencie so zahraničnými účastníkmi a zabezpečovala návštevy zahraničných študentov a zahraničných lektorov

V ďalšom desaťročí svojej existencie prehlbovala Akadémia ozbrojených síl spoluprácu v oblasti vzdelávania, výcviku, výskumu a vývoja prioritne s krajinami NATO a Európskej únie s cieľom dosahovať národné a medzinárodné uznanie kvality vzdelávania a výcviku, vytvárať partnerstvá s inštitúciami vzdelávania, výskumu a vývoja, a to najmä v oblasti vojenského vzdelávania a výcviku a obranného výskumu a vývoja, podporovať mobilitu študentov, vysokoškolských učiteľov a zamestnancov a zapájať sa do aktivít STO NATO, CEFME a Development Enhancement Education Programme (ďalej len „DEEP“).

Akadémia ozbrojených síl naďalej realizovala zahraničné aktivity zamerané na prezentáciu výsledkov vedecko - výskumnej činnosti na medzinárodných konferenciách, seminároch a výstavách, na nadviazanie užších pracovných kontaktov so zahraničnými vojenskými vzdelávacími a výcvikovými inštitúciami formou recipročných zahraničných ciest, aktivity vyplývajúce zo štatútu Akadémie ozbrojených síl ako výcvikového a vzdelávacieho strediska PfP, zapojenie príslušníkov Akadémie ozbrojených síl do aktívnych foriem medzinárodnej vojenskej spolupráce s dôrazom na účasť na medzinárodných veliteľsko-štábnych cvičeniach a kurzoch.

V ostatných rokoch rozvíja Akadémia ozbrojených síl medzinárodnú spoluprácu v rámci krajín rozšírenej V4 (zahŕňa aj spoluprácu so Spolkovou republikou Nemecko) a v rámci CEFME, EMILYO a NATO.

V rámci V4 je najintenzívnejšia spolupráca najmä s Českou republikou, Univerzitou obrany v Brne. Predstavitelia Akadémie ozbrojených síl a Univerzity obrany sa zúčastňujú zasadnutí vedeckých rád a Česko-slovenskej komisie pre vzdelávanie, pôsobia v komisiách na štátnych skúškach, habilitačných konaniach, sú účastníkmi medzinárodných konferencií, seminárov, workshopov a pracovných rokovaní.

Pokračuje spolupráca v rámci CEFME a spolupráca v rámci „European Initiative for the Exchange of Military Young Officers“ (EI EMILYO) - spolupráca 62 vojenských vzdelávacích inštitúcií Európskej únie na všetkých úrovniach.

Spolupráca v rámci NATO je intenzívna najmä v rámci NATO STO panelov, programu NATO DEEP s účasťou na zasadnutiach, rokovaniach a školeniach. Akadémia ozbrojených síl, ako jedno z výcvikových centier NATO, spolupracuje s Národnou Gardou Indiana, USA, ktorá pôsobí ako konzultant

pre akadémiu a poskytuje podporu nielen pri realizácii medzinárodných kurzov, ale aj pri procese inštitucionálnej akreditácie NATO výcvikových centier.

V súčasnosti má Akadémia ozbrojených síl uzatvorených celkom 31 bilaterálnych zmlúv so zahraničnými, tuzemskými školami a inštitúciami z Českej republiky, Poľska, Maďarska, Francúzska, Nemecka a Estónska.

Od roku 2010 sa študenti a zamestnanci Akadémie ozbrojených síl aktívne zapájajú do aktivít v rámci programu Erasmus (Program celoživotného vzdelávania, Erasmus+). Program Erasmus je zameraný na modernizáciu a zvyšovanie kvality vysokoškolského vzdelávania v Európe a vo svete formou výmeny študentov, učiteľov a zamestnancov. Akadémia ozbrojených síl v súčasnosti uskutočňuje mobilitu v rámci programu Erasmus+ s 36 zahraničnými vysokými školami z Českej republiky, Poľska, Maďarska, Rumunska, Rakúska, Nemecka, Bulharska, Litvy, Belgicka, Turecka a Chorvátska, ktoré sú zapojené do programu Erasmus+, a s ktorými má uzatvorené bilaterálne zmluvy v rámci programu Erasmus+.

Vedecko-informačným, bibliografickým, koordinačným a poradensko-vzdelávacím pracoviskom Akadémie ozbrojených síl s celoškolskou pôsobnosťou je Akademická knižnica, ktorej hlavným poslaním je knižnično-informačné zabezpečenie činností v oblasti vzdelávania, vedy a techniky pre učiteľov a študentov Akadémie ozbrojených síl, účastníkov kurzov a príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Akademická knižnica okrem základných knižnično-informačných služieb poskytuje aj medziknižničnú výpožičnú službu, rešeršné služby, konzultačné služby k e-zdrojom formou poradenstva a prístup do databázových kolekcií, školenia, konzultačné a poradenské služby a vzdelávacie a kultúrno-spoločenské podujatia.

Knižničný fond Akademickej knižnice tvoril k 31. decembru 2022 139 033 knižničných jednotiek (35 614 titulov).

V roku 2000 sa vo Vojenskej akadémii otvorilo Centrum simulačných technológií, v súčasnosti Simulačné centrum. Základ aktivít Simulačného centra tvoria počítačové modely a simulácie podporujúce cvičenia CAX - Computer Assisted eXercises (počítačovo podporované cvičenie). Pracoviskom pre simuláciu

krízových situácií zameraných na riešenie úloh v oblasti výskumu a vývoja je možné modelovať konkrétny krízový stav, krízovú situáciu s prepojením na konštruktívnu simuláciu. Následne je možné hľadať, získať a overiť predpokladané optimálne riešenia v oblasti bezpečnosti, riešenia krízových situácií, znižovania úrovne rizík vzniku krízových situácií, stavov a zvyšovania efektivity pri ich riešení a efektívnom riadení. Pracoviskom LETVIS je realizovaná príprava a vykonanie praktických výcvikov, vrátane simulácie neobvyklých a extrémne záťažových situácií pre rozvoj a udržiavanie praktických zručností príslušníkov riadenia letovej prevádzky Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Významným špecifickým vojensko-informačným a poradenským pracoviskom Akadémie ozbrojených síl je Distribučné centrum NATO a STO, ktorého hlavným poslaním je prostredníctvom knižnično-informačných služieb zabezpečovať určitý prístup k špecifickým informáciám, ktoré súvisia s vojenskou problematikou a prispieť k uspokojovaniu informačných a vzdelávacích potrieb používateľov. STO pôsobí ako základňa pre vedecký výskum a technologický vývoj s cieľom rozšíriť a koordinovať vedecko-technickú spoluprácu členských krajín Aliancie pre obranné a bezpečnostné účely NATO state-of-the-art. Distribučné a informačné stredisko STO je špecifickým pracoviskom v štruktúre vedy, techniky a obranného výskumu, ktoré pôsobí v oblasti sprostredkovania a výmeny vedeckých dokumentov výskumu a vývoja technológií medzi orgánmi The Science and Technology Organization a Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom obrany Slovenskej republiky.

V rokoch 2011 – 2015 organizovala Akadémia ozbrojených síl detskú univerzitu. V jednotlivých ročníkoch detskej univerzity sa deti naučili ako sa dorozumievať na diaľku s rádiostanicou, poznávali navigáciu pomocou GPS, vnikli do tajomného sveta delostrelectva, vyskúšali si strelecký trenažér, streľbu zo vzduchovky, orientáciu v priestore podľa mapy, maskovanie a zoznámili sa s rôznymi druhmi ručných zbraní. Naučili sa, aký je nebezpečný oheň, čo je to optika, ako pracujú motory, čo je elektrón a neviditeľné vlny, ako sa vyrába ľad, kto bol Milan Rastislav Štefánik a ako sa oslobodzovalo mesto, v ktorom žijú. Deti absolvovali vodácky výcvik na Liptovskej Mare, pozreli

si ukážky zásahu požiarnikov, vojenskej polície, stretli sa s prvým slovenským kozmonautom. K pestrému programu detskej univerzity patrilo vystúpenie Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky. Detskú univerzitu absolvovalo 172 detí, ktorým bol na slávnostnej promócii odovzdaný diplom a udelený titul „bakalárik".

Na Akadémii ozbrojených síl pôsobí aj duchovná služba, ktorá svoju činnosť začala v roku 1997. 1. mája 2004 bola vojenským ordinárom Mons. Františkom Rábekom zriadená vojenská farnosť, ktorej patrónkou je sv. Jana z Arku. Do vojenskej farnosti patria rímski a grécki katolíci, bez ohľadu na miesto trvalého pobytu (študenti, účastníci kurzov, zamestnanci Akadémie ozbrojených síl, zamestnanci iných vojenských zariadení v Liptovskom Mikuláši, vojenskí dôchodcovia a rodinní príslušníci). K aktivitám vojenskej farnosti patria bohoslužby, sviatosti, adorácie, stretnutia na rôzne témy, poradenstvo, duchovné cvičenia, charita a púte (Krakow, Čenstochova s kláštornou pevnosťou na Jasnej Hore, Wadowice a koncentračný tábor v Osvienčime).

V roku 2017 sa Akadémia ozbrojených síl vrátila k predchádzajúcej dlhoročnej tradícii organizovania plesov na vojenskej vysokej škole. Boli usporiadané 4 ročníky, na ktorých sa zúčastnilo každoročne v priemere okolo 130 zamestnancov a študentov. Bál alebo Veľká tanečná zábava sa konala v spoločensko-stravovacom centre vždy s bohatým programom, krásnou výzdobou

a kulinárskymi špecialitami. O program sa v jednotlivých ročníkoch postarali Tanečná škola MAESTRO, ľudová hudba Haluška, tanečné zoskupenie Vŕbové prútie, Liptovské tanečné centrum Liptovský Mikuláš, ľudová hudba Sláčik, Liptovskí zbojníci, Súkromná základná umelecká škola Liptovský Hrádok, či spevácka skupina Chlopi z Heľpy.

Akadémia ozbrojených síl a jej okolie majú výborné podmienky na športové vyžitie študentov a zamestnancov. Jej rozsiahly športový areál (basketbalové ihrisko, tenisové ihriská, ihriská na volejbal a hádzanú, futbalové

ihrisko, atletická dráha, telocvične, posilňovňa, športová hala a 50 m plavecký bazén), ale aj samotný región Liptova so svojimi lyžiarskymi strediskami, vodáckym areálom a horským prostredím, poskytujú široké možnosti na šport, aktívny oddych, realizáciu osobných záujmov a relaxáciu a regeneráciu síl.

Študenti, ale aj zamestnanci Akadémie ozbrojených síl sú zapojení do záujmovej športovej činnosti v rôznych oddieloch, kluboch a krúžkoch – hokej, futbal, florbal, futsal, nohejbal, tenis, volejbal, biatlon, basketbal, boj zblízka a zápasenie, plávanie, bežecké športy, cykloturistika, horolezectvo. V rámci štúdia sa u študentov pestuje sila, rýchlosť a vytrvalosť, a to nielen v predmete Telesná výchova, ale aj výučbou v rámci letného a zimného telovýchovného sústredenia a špeciálnej telesnej prípravy (základy boja zblízka, vojensko-praktické lezenie, vojensko-praktické plávanie a výcvik vo vode, výcvik na snehu, prekážková dráha, presuny).

Akadémia ozbrojených síl organizuje akademické športové súťaže v disciplínach ako napr. tenis, stolný tenis, florbal, streľba, crossfit, plávanie, biatlon, minifutbal, futbal, volejbal, orientačný beh a pod., armádne majstrovstvá, napríklad v crossfite, vojensko - praktickom plávaní, ale aj rezortné a medzinárodné športové súťaže.

Študenti Akadémie ozbrojených síl dosahujú vynikajúce výsledky a umiestnenia v rámci súťaží Slovenska, Európy, ale aj sveta, v juniorských, mužských a ženských kategóriách. Medailové umiestnenia získali na Majstrovstvách sveta juniorov v kulturistike, na Majstrovstvách sveta v armwrestlingu, na Majstrovstvách Európy v silovom trojboji a v armwrestlingu, na Majstrovstvách SR v letnom biatlone, kulturistike, vo fitness žien, v armwrestlingu, ľahkej atletike, v cezpoľnom behu a veľa ďalších výborných umiestnení. Popri individuálnych vynikajúcich výkonoch jednotlivcov sú študenti Akadémie ozbrojených síl úspešní aj v kolektívnych športoch – hokej, florbal, futsal, volejbal.

Akadémia ozbrojených síl nesúca meno významnej osobnosti Milana Rastislava Štefánika zorganizovala pri príležitosti 100. výročia jeho úmrtia akciu s názvom „Pochod 100“, ktorá pozostávala zo 4 trás naprojektovaných tak, aby tvorili symbolicky 100 kilometrovú pešiu púť. Pochod bol veľkou športovo-

kultúrnou akciou, ktorej sa zúčastnili nielen zamestnanci a kadeti Akadémie ozbrojených síl a ich rodinní príslušníci, ale aj členovia iných silových zložiek, vojenskí veteráni, výsluhoví dôchodcovia a ďalší pozvaní hostia.

Výchova, vzdelávanie a výcvik vojenských profesionálov prebiehali na Akadémii ozbrojených síl v prvých rokoch jej fungovania v období, keď sa Slovenská republika stala členom EÚ a NATO. Tieto skutočnosti výrazným spôsobom ovplyvnili jej ďalšie smerovanie predovšetkým v oblasti zahraničnej spolupráce, ale aj v oblasti vytvárania profilu jej absolventov. Kvalitatívne nové podmienky na výchovu a vzdelávanie vojenského personálu nastali po januári 2006, kedy bola v Slovenskej republike zrušená základná vojenská služba a Ozbrojené sily Slovenskej republiky sa stali plne profesionálnymi. Zaťažkávacou skúškou v živote školy bola v prvých rokoch existencia duality dvoch vzdelávacích inštitúcií v súvislosti s rozdelením zodpovednosti za študijný program a kariérne vzdelávanie. V súlade s koncepciou transformácie vojenského školstva a v súvislosti s redukciou počtov vojenských profesionálov a znížením potreby Ozbrojených síl Slovenskej republiky na doplňovanie hodnostného zboru dôstojníkov, sa radikálne znížili aj počty študentov a zamestnancov Akadémie ozbrojených síl.

V ďalších rokoch svojej existencie sa Akadémia ozbrojených síl rozvíjala ako vzdelávacia inštitúcia pôsobiaca v prostredí slovenských a európskych vysokých škôl, v prostredí vojenských vzdelávacích inštitúcií krajín Severoatlantickej aliancie a zabezpečujúca kvalitné vojenské vysokoškolské vzdelávanie a vojenskú prípravu budúcich dôstojníkov, vykonávajúca výskumnú, vývojovú a ďalšiu tvorivú činnosť a podporujúca celoživotné vzdelávanie profesionálnych vojakov.

Akadémia ozbrojených síl je v súčasnosti jedinou vzdelávacou inštitúciou v Slovenskej republike, ktorá pripravuje vysokoškolsky vzdelaných dôstojníkov pre Ozbrojené sily Slovenskej republiky. Svojimi činmi a skutkami napĺňa svoje poslanie:

„...poskytovať vysokoškolské vzdelanie budúcim dôstojníkom, ako aj ďalšie kontinuálne vzdelávanie profesionálnym vojakom Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Vychovávať ich v duchu vlastenectva tak, aby uznávali hodnoty, akými sú zmysel pre povinnosť, čestnosť, občianska a spoločenská zodpovednosť, mravnosť, a aby uprednostňovali záujmy vlasti pred osobnými záujmami. Vedou a tvorivou činnosťou získavať, aplikovať a šíriť nové poznatky doma a v zahraničí.“

Pripravuje svojich absolventov pre čestné plnenie motta Akadémie ozbrojených síl:

SAPIENTIA – MÚDROSŤ	*Múdrosť je kombináciou inteligencie, skúseností a ľudských kvalít, ktorá spočíva v schopnosti učiť sa po celý život a v použití svojich vedomostí na správny účel*
BONUM – DOBRO	*Dobro je základnou morálnou hodnotou, ako protiklad zla; konanie vysoko mravné a hodné nasledovania*
PATRIA – VLASŤ	*Krajina, v ktorej sme sa narodili, ku ktorej máme silný citový vzťah. Vlasť je kúskom zeme, v prospech ktorej sme ochotní pracovať, niečoho dôležitého sa vzdať a v prípade potreby za ňu aj bojovať*

Akadémia ozbrojených síl chce stavať na dlhoročných tradíciách vojenského vysokoškolského vzdelávania, v ktorej hrajú dôležitú úlohu inovácie a spolupráca. Má ambíciu byť vojenskou vysokou školou medzinárodného významu, ktorá bude poskytovať kvalitné, medzinárodne porovnateľné vzdelanie v oblasti obrany a vojenstva, zabezpečovať vojenskú prípravu a výcvik budúcich dôstojníkov, realizovať výskum a vývoj, garantovať rozvoj bezpečnostných vied v oblasti obrany a vojenstva v Slovenskej republike a prispievať k ekonomickému a sociálnemu rozvoju regiónu.

INSÍGNIE AKADÉMIE OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

Akademické insígnie sú symbolom historických tradícií a vonkajším výrazom právomoci a zodpovednosti vedenia akadémie.

Akademické insígnie Akadémie ozbrojených síl sú taláre, reťaze a meč. Insígnie sa používajú pri akademických obradoch a slávnostných príležitostiach usporadúvaných na Akadémii ozbrojených síl alebo iných vysokých školách a inštitúciách.

Taláre používajú rektor, prorektori, predseda akademického senátu a kvestor v prípade, že nie sú profesionálnymi vojakmi. Používajú sa pri akademických obradoch a pri slávnostnom vyradení absolventov Akadémie ozbrojených síl.

Taláre:

rektora	prorektorov	kvestora	predsedu akademického senátu

Reťaz je puto, ktoré symbolizuje zviazanosť Akadémie ozbrojených síl s Ozbrojenými silami Slovenskej republiky, s regiónom, so sídlom akadémie - s mestom Liptovský Mikuláš. Symbolizuje povinnosť rektora chrániť Akadémiu ozbrojených síl, jej dobré meno, jej tradície a postavenie. Podriadiť všetky svoje kroky a celý svoj život prospechu Akadémie ozbrojených síl a Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Reťaze rektora a prorektorov Akadémie ozbrojených síl sú tvorené medailou, závesom a vlastnou reťazou pozostávajúcou z 34, respektíve 39-tich navzájom spojených kruhových článkov zo zlatého kovu, na ktorých sú strieborné, jemne patinované štvorcípe ružice lipových lístkov. Vlastná reťaz je prevzatá z pôvodnej insígnie rektora Vojenskej akadémie. Kontinuitu symbolizujú aj posledné dve dvojice článkov reťaze rektora nesúce znaky štyroch pôvodných fakúlt zbiehajúce sa do závesu – emblému Vojenskej akadémie. Reťaz je ukončená kruhovou medailou s obvodom zo zlatého kovu, na ktorej je emblém školy s kruhopisom Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika v striebornom patinovanom prevedení. Základný emblém je zo zlatého a strieborného kovu použitých podľa heraldických pravidiel.

Meč Akadémie ozbrojených síl je replikou jeden a pol ručného, stredovekého, honosného, ceremoniálneho meča používaného v 15. storočí v stredoeurópskom priestore, teda aj na teritóriu súčasného Slovenska. Jeho celková dĺžka je 1 270 mm. Skladá sa z čepele z nehrdzavejúcej ocele, mosadznej hlavice, mosadznej záštity obojstranne zdobenej motívom rozrastajúcich sa lipových lístkov a jelenicou potiahnutej drevenej rúčky opletenej medeným drôtom. Pri všetkých ozdobných prvkoch meča (znaky, písmo, ornamenty) bol použitý autentický stredoveký postup leptaním.

Meč symbolizuje vojenský charakter Akadémie ozbrojených síl.

Na lícovej strane meča je v kruhovej základni mosadznej hlavice so skosenými hranami na obvode malý erb akadémie, vložený do lipovými lístkami damaškového pozadia. V chrbte čepele je pozlátený nápis názvu školy, preložený do latinčiny – ***Academia armorum in honorem gen. M. R. Štefánika nominata.*** *Na rubovej strane je v lipovými lístkami damaškovom pozadí kruhovej hlavice štátny znak Slovenskej republiky a v chrbte čepele je nápis hesla akadémie v latinčine* ***Sapientia, bonum, patria.*** *Brity čepele sú na oboch stranách a po celej dĺžke zdobené motívom zavinutých lístkov.*

SYMBOLY AKADÉMIE OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

Základný erb akadémie – v štíte tri knihy a meč

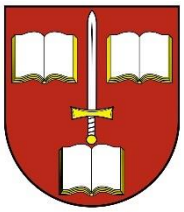

V červenom štíte zlatou rukoväťou opatrený strieborný meč, sprevádzaný dolu a po bokoch troma striebornými otvorenými knihami so zlatou oriezkou. Erb Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika nadväzuje na tradíciu univerzitných erbov. Kniha ako symbol vzdelávania a múdrosti a meč, ako symbol vojenstva, predstavujúci silu, statočnosť a česť. Spojenie knihy a meča vyjadruje podstatu vojenskej akadémie, symbolizuje vzdelanie s vojensky zameraným obsahom. Toto spojenie obsahuje základný erb, ktorý možno používať aj samostatne.

Väčší erb akadémie – základný erb doplnený o symbol sovy s knihou

Na hornom okraji štítu zlatá sova v striebornej zbroji na striebornej otvorenej knihe so zlatou oriezkou. Sova je znamením múdrosti. V starovekom Grécku bola atribútom Pallas Athény - bohyne múdrosti a víťaznej vojny, čo dvojnásobne korešponduje s charakterom Akadémie ozbrojených síl.

Emblém akadémie

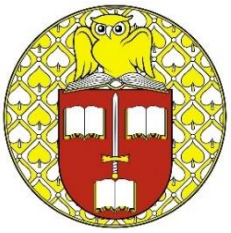

Väčší erb vložený do lipovými lístkami (symbol Slovanov) damaškového kruhu.

Emblém akadémie s nápisom

Emblém akadémie s kruhopisom
AKADÉMIA OZBROJENÝCH SÍL
GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

Heraldická (znaková) zástava Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

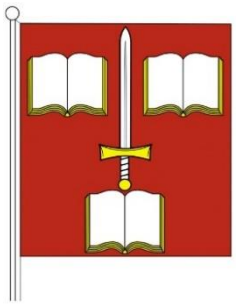

Heraldická (znaková) zástava Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika má tvar takmer štvorca, jej výška sa však v skutočnosti rovná (proporčne) výške základného erbu a šírka jeho šírke. Erbové znamenie nie je v štíte, je rozvinuté do celej plochy textilu.

Štandarda rektora Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

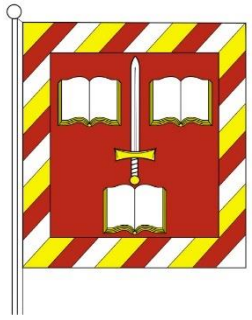

Štandarda rektora Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika má medzi ostatnými symbolmi Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika osobitné postavenie. Je vlajkou rektora, jedným z odznakov jeho funkcie.
Podobá sa znakovej zástave, je však doplnená o lem vo farbách Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika (biela, žltá, červená).

SLÁVNOSTNÉ OBRADY A PODUJATIA AKADÉMIE OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

Slávnostné obrady a podujatia majú svoje významné a tradičné miesto v živote Akadémie ozbrojených síl. Všetky obrady a podujatia majú svoj ustálený scenár, svojho moderátora a podľa druhu aj svojho promotora (pri inaugurácii, imatrikulácii a promócii je ním prorektor pre vzdelávanie, pri udeľovaní čestného titulu „Dr. h. c“ prorektor pre vedu a pri vyradení absolventov prorektor pre vojenské veci). Konajú sa v aule Akadémie ozbrojených síl, vyradenie absolventov sa koná vonku na nástupisku. K slávnostným obradom a podujatiam Akadémie ozbrojených síl patrí inaugurácia rektora, udeľovanie čestného titulu doctor honoris causa (Dr. h. c.), vojenská prísaha kadetov, imatrikulácia študentov 1. ročníka, promócie absolventov a vyradenie absolventov a ich menovanie do prvej dôstojníckej hodnosti.

Pri akademických obradoch oslovujeme rektora titulom Vaša Magnificencia (vznešenosť), prorektorov honorabilis (ctený), rovnako ako aj profesorov (honorabiles). Väčšinu akademických obradov uzatvára študentská hymna Gaudeamus igitur (*Radujme sa teda*, pôvodný názov De brevitate vitae – *O krátkosti života)*.

Inaugurácia rektora

Inaugurácia rektora je najvýznamnejšie akademické podujatie, na ktoré bývajú pozvaní tí najvýznamnejší hostia. Obrad sa začína prinesením zástav. Nasleduje príchod pozvaných hodnostárov vysokých škôl, príchod inauguračného senátu a ako posledný prichádza novo inaugurovaný rektor v sprievode ministra obrany alebo ním povereného zástupcu. Pred nimi kráča pedel, nesúci ceremoniálny meč. Každý príchod má priradené svoje fanfáry. Rektor skladá sľub dotykom na štátnu zástavu. Inaugurácia rektora je ukončená študentskou hymnou Gaudeamus igitur.

Udeľovanie čestného titulu doctor honoris causa (Dr. h. c.)

Udeľovanie čestného titulu doctor honoris causa patrí k mimoriadnym udalostiam Akadémie ozbrojených síl. Tento titul je udeľovaný významným domácim a zahraničným osobnostiam, ktoré svojím celoživotným dielom výrazným spôsobom prispeli k šíreniu myšlienok humanizmu, demokracie a porozumenia medzi národmi v oblasti vzdelávania, vedy a techniky, umenia alebo politiky, a pritom svojím významom prekročili hranice štátu, v ktorom pôsobili a zaslúžili sa aj o rozvoj vedy a vzdelania v Slovenskej republike alebo na Akadémii ozbrojených síl. Priebeh je podobný inaugurácii rektora s tým rozdielom, že ocenená osobnosť sedí na osobitnej stoličke pred auditóriom a po zložení sľubu sa podpisuje do kroniky Akadémie ozbrojených síl.

Vojenská prísaha

Vojenská prísaha je významnou udalosťou v živote kadetov Akadémie ozbrojených síl. Podľa platnej legislatívy Slovenskej republiky novoprijatí profesionálni vojaci v prípravnej štátnej službe sú povinní po absolvovaní vstupného vojenského výcviku vykonať akt prísahy vernosti Slovenskej republike.

Imatrikulácia študentov 1. ročníka

Imatrikulácia študentov 1. ročníka je výnimočnou udalosťou. Spravidla je to vnútorná udalosť Akadémie ozbrojených síl, na ktorú sa hostia nepozývajú. Obrad začína prinesením štátnej a heraldickej zástavy. Za zvukov fanfár prichádza imatrikulačný senát a samostatne prichádza rektor Akadémie ozbrojených síl. Študenti si z rúk rektora prevezmú imatrikulačné listy. Zástupca študentov prednesie imatrikulačný sľub. Imatrikulácia je ukončená študentskou hymnou

Gaudeamus igitur, odnesením zástav a odchodom rektora a imatrikulačného senátu.

Vyradenie absolventov a ich menovanie do prvej dôstojníckej hodnosti

Vyradenie absolventov a ich menovanie do prvej dôstojníckej hodnosti poručík, je výnimočnou udalosťou, ktorá na civilných vysokých školách nemá paralelu. Obrad sa začína príchodom absolventov na nástupisko pred tribúnu, nasleduje prinesenie zástav sprevádzaných čestnou jednotkou, hlásenie veliaceho dôstojníka prichádzajúcemu rektorovi a po jeho príchode na tribúnu a pozdrave nastúpených jednotiek nasleduje za zvukov štátnej hymny prelet lietadiel vzdušných síl. Pasovanie, menovanie do prvej dôstojníckej hodnosti sa vykoná priložením šable na ľavé plece absolventov, ktorí sú v pokľaku na pravom kolene na červenom koberci. Ceremónia sa končí slávnostným pochodom nastúpených jednotiek a odnesením zástav.

Promócie absolventov

Promócie absolventov patria k najvýznamnejším udalostiam Akadémie ozbrojených síl. Pozývaní sú hostia z ministerstva obrany, generálneho štábu, jednotlivých druhov vojsk a ďalší hostia. Po prinesení zástav prichádza promočný senát a následne samostatne prichádza rektor sprevádzaný ministrom obrany alebo ním povereným zástupcom. Pred nimi kráča pedel, nesúci ceremoniálny meč, ktorý po hymne uloží na podušku. Promujúci študenti skladajú sľub dotykom na ceremoniálny meč a z rúk rektora si prevezmú doklady o absolvovaní štúdia. Študent s najlepšími študijnými výsledkami preberie z rúk rektora zmenšenú kópiu ceremoniálneho meča.

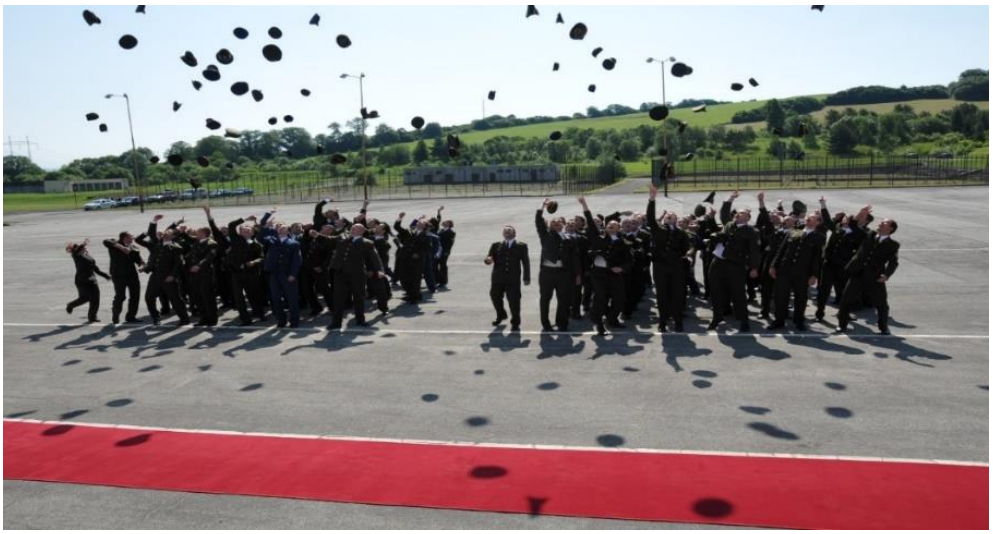

MEDAILY A PLAKETY UDEĽOVANÉ AKADÉMIOU OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA

Medaila

„Za rozvoj Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika“

Medaila má tvar kruhu s priemerom 40 mm a je z bieleho kovu patinovaného na staré striebro. Lícnu časť tvorí emblém Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. Rubová časť pozostáva z nápisu AOS, umiestnenom v strede kruhu, prekrytom nápisom ZA ROZVOJ, obvod tvorí kruhopis Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. Na spodnom okraji je vyrazené poradové číslo. V strede horného okraja medaily je uško na uchytenie stuhy modrej farby s trikolórou v národných farbách prechádzajúcou zvisle jej stredom. K medaile patrí aj náprsná stužka. Rektor medailu udeľuje spravidla pri príležitosti významných udalostí Akadémie ozbrojených síl alebo Ozbrojených síl Slovenskej republiky ako ocenenie príslušníkov akadémie, ale aj iných osôb, za významné zásluhy o výstavbu a rozvoj školy.

Veľká a malá plaketa Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

Plakety majú iba lícnu časť, na ktorej je vyobrazený emblém školy s kruhopisom.

Veľká plaketa má priemer 100 mm, je patinovaná na dva odtiene hnedej medi. Udeľuje sa spravidla inštitúciám.

Malá plaketa má rozmer medaily „ZA ROZVOJ“ a je z rovnakého materiálu. Na jej udelenie neboli stanovené špeciálne kritériá.

Pamätná medaila k 50. výročiu založenia vojenského vysokého školstva na Liptove

Pamätná medaila k 50. výročiu založenia vojenského vysokého školstva na Liptove je obojstranná bez stupňov. Medaila má priemer 35 mm, hrúbku 3 mm a je vyrobená z bieleho kovu s povrchovou úpravou patina. Jadro medaily na lícnej strane tvorí asymetrické oválne pole, v ktorom je sova s knihou, sediaca nad gotickým štítom. V štíte sú tri knihy a meč vložené do oválneho poľa. Obvodové medzikružie je uzavreté a v hornej časti doplnené rokmi 1973-2023. Od opisu 50. VÝROČIE ZALOŽENIA VOJENSKÉHO VYSOKÉHO ŠKOLSTVA NA LIPTOVE ho delia grafické značky. Po stranách poľa sú trojlisté lipové ratolesti. Na zadnej strane v kruhovom poli je nápis v troch riadkoch SAPIENTIA, BONUM, PATRIA (múdrosť, dobro, vlasť). V dolnej časti je miesto na matričné číslo. Prevlečná stuha je hodvábna, široká 38 mm, jej dĺžka je 62 mm s usporiadaním farieb: červená-žltá-červená-žltá-biela-žltá-červená-žltá-červená. Stužka zodpovedá usporiadaniu farieb stuhy a jej šírke 38 mm, pričom jej výška je 11 mm. Rozeta zodpovedá usporiadaniu farieb stuhy, priemer rozety je 10 mm a výška 5 mm.

NÁČELNÍCI A REKTORI VOJENSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI

genpor. Ing. Anton MURŽIC
náčelník Vysokej vojenskej technickej školy
Československo-sovietskeho priateľstva
v Liptovskom Mikuláši
1. 9. 1973 - 9. 2. 1987

genmjr. prof. Ing. Vladimír JANEČEK, DrSc.
náčelník Vysokej vojenskej technickej školy
Československo-sovietskeho priateľstva
v Liptovskom Mikuláši
10. 2. 1987 - 31. 1. 1991

plk. prof. Ing. Zdeněk KŮS, CSc.
rektor Vysokej vojenskej technickej školy
v Liptovskom Mikuláši
1. 2. 1991 - 31. 8. 1993

genpor. Ing. Anton SLIMÁK
poverený riadením Vojenskej akadémie
v Liptovskom Mikuláši
1. 9. 1993 - 26. 4. 1994

plk. prof. Ing. Miroslav ŽÁK, DrSc.
rektor Vojenskej akadémie
v Liptovskom Mikuláši
27. 4. 1994 - 26. 4. 1997

plk. gšt. doc. Ing. Štefan JAGERČÍK, CSc.
rektor Vojenskej akadémie
v Liptovskom Mikuláši
27. 4. 1997 - 30. 11. 1999

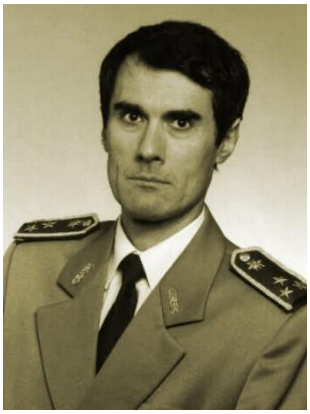

plk. doc. Ing. Miroslav LÍŠKA, CSc.
rektor Vojenskej akadémie
v Liptovskom Mikuláši
1. 12. 1999 - 30. 11. 2002

plk. gšt. prof. Ing. Michal PRUŽINSKÝ, CSc.
rektor Vojenskej akadémie
v Liptovskom Mikuláši
1. 12. 2002 - 31. 8. 2004

prof. Ing. Ján KURTY, PhD.
rektor Akadémie ozbrojených síl
generála Milana Rastislava Štefánika
1. 9. 2004 - 31. 8. 2008

brig. gen doc. Ing. Miroslav KELEMEN, PhD.
rektor Akadémie ozbrojených síl
generála Milana Rastislava Štefánika
1. 9. 2008 - 31. 7. 2011

doc. Ing. Pavel NEČAS, PhD.
poverený výkonom funkcie
1. 8. 2011 - 7. 5. 2012

brig. gen. doc. Ing. Boris ĎURKECH, CSc.
rektor Akadémie ozbrojených síl
generála Milana Rastislava Štefánika
8. 5. 2012 - 31. 10. 2015

doc. Ing. Jozef PUTTERA, CSc.
rektor Akadémie ozbrojených síl
generála Milana Rastislava Štefánika
1. 11. 2015 -

PREHĽAD UDELENÝCH ČESTNÝCH TITULOV VOJENSKOU VYSOKOU ŠKOLOU V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI

"DOCTOR HONORIS CAUSA"

genpor. v. v. Ing. Anton MURŽIC - titul Dr. h. c. udelený dňa 11. septembra 1998 za zásluhy o rozvoj Vojenskej akadémie v Liptovskom Mikuláši a významný prínos k rozvoju vojenského školstva a regiónu Liptova

prof. Ing. Ján CHMÚRNY, DrSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 11. septembra 1998 za zásluhy o rozvoj Vojenskej akadémie v Liptovskom Mikuláši a významný prínos k rozvoju vojenského školstva a regiónu Liptova

prof. Ing. Vladimír JANEČEK, DrSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 7. júla 2000 za zásluhy o rozvoj Vojenskej akadémie v Liptovskom Mikuláši a významný prínos k rozvoju vedeckej práce vo vojenskom školstve

Maj. Gen. prof. hab. dr. Boleslaw BALCEROWICZ hab. dr. - titul Dr. h. c. udelený dňa 30. mája 2003 za medzinárodný význam diela v oblasti bezpečnosti a vojenskej stratégie, ako aj rozvoj príslušného vedného odboru a spolupráce s Vojenskou akadémiou

Ing. Rudolf SCHUSTER, CSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 12. decembra 2003 za významný prínos ku komplexnému riešeniu otázok vzdelávania v podmienkach Ozbrojených síl Slovenskej republiky

plk. v. v. prof. Ing. Ján JANKO, CSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 25. júna 2004 za zásluhy o rozvoj vojenského vysokého školstva v Liptove

plk. doc. Ing. František VOJKOVSKÝ, CSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 25. júna 2004 za zásluhy o rozvoj spolupráce medzi Vojenskou akadémiou v Liptovskom Mikuláši a Vojenskou akadémiou v Brne

prof. RNDr. Boleslav RIEČAN, DrSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 6. decembra 2006 za významný prínos v oblasti vedy a vzdelávania v prospech vojenského vysokého školstva

doc. JUDr. Ivan GAŠPAROVIČ, CSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 20. októbra 2009 za významný prínos k rozvoju vojenského vysokého školstva

prof. Ing. Miroslav ŽÁK, DrSc. - titul Dr. h. c. udelený dňa 21. apríla 2010 za významný prínos k rozvoju vedy a vzdelávania v prospech vojenského vysokého školstva

prof. Ing. Jozef MIHOK, PhD. - Dr. h. c. udelený dňa 21. apríla 2010 za významný prínos pri budovaní obranných kapacít štátu a vytváraní podmienok pre vysokoškolskú prípravu odborníkov v oblasti bezpečnosti a krízového manažmentu

prof. Ing. Miroslav LÍŠKA, CSc. - Dr. h. c. udelený dňa 15. mája 2012 za zásluhy o rozvoj VVTŠ ČSSP, Vojenskej akadémie a Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika a významný prínos v oblasti vedy a vzdelávania v prospech vojenského školstva a o jeho rast v oblastiach zavádzania informačných technológií, informačných systémov a ich aplikácií do praxe

"PROFESOR EMERITUS"

Dr. h. c. prof. Ing. Ján CHMÚRNY, DrSc. - titul „profesor emeritus“ udelený dňa 25. júna 2004 za významný prínos v oblasti vzdelávania a vedy v prospech vojenského vysokého školstva

Dr. h. c. prof. Ing. Ján JANKO, CSc. - titul „profesor emeritus“ udelený dňa 25. júna 2004 za významný prínos v oblasti vedy a vzdelávania v prospech vojenského vysokého školstva

genmjr. v. v. Dr. h. c. prof. Ing. Vladimír JANEČEK, DrSc. - titul „profesor emeritus“ udelený dňa 9. januára 2007 za významný prínos v oblasti vedy a vzdelávania v prospech vojenského vysokého školstva

plk. v. v. prof. Ing. Zdeněk KŮS, CSc. - titul „profesor emeritus“ udelený dňa 9. januára 2007 za významný prínos v oblasti vedy a vzdelávania v prospech vojenského vysokého školstva

POČTY ABSOLVENTOV VOJENSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI

Názov vojenskej vysokej školy	Akademický rok	Počet absolventov vysokoškolského štúdia			Počet absolventov doktorandského štúdia (CSc., PhD.)		
		študenti		spolu	študenti		spolu
		vojenský	civilní		vojenský	civilní	
Vysoká vojenská technická škola	1975/1976	50	0	50	-	-	-
	1976/1977	201	0	201	-	-	-
	1977/1978	303	0	303	-	-	-
	1978/1979	427	0	427	-	-	-
	1979/1980	328	0	328	-	-	-
	1980/1981	315	0	315	-	-	-
	1981/1982	251	0	251	-	-	-
	1982/1983	255	0	255	-	-	-
	1983/1984	322	0	322	-	-	-
	1984/1985	425	0	425	2	0	2
	1985/1986	405	34	439	3	0	3
	1986/1987	453	0	453	2	0	2
	1987/1988	470	40	510	10	1	11
	1988/1989	384	31	415	8	1	9
	1989/1990	377	35	412	4	2	6
	1990/1991	267	40	307	6	3	9
	1991/1992	255	45	300	6	0	6
	1992/1993	179	38	217	3	0	3
Spolu VVTŠ		**5 667**	**263**	**5 930**	**44**	**7**	**51**
Vojenská akadémia	1993/1994	261	45	306	7	1	8
	1994/1995	177	19	196	8	0	8
	1995/1996	234	60	294	3	0	3
	1996/1997	188	26	214	3	0	3
	1997/1998	248	0	248	4	1	5
	1998/1999	309	0	309	8	0	8
	1999/2000	395	0	395	7	1	8
	2000/2001	392	0	392	5	6	11
	2001/2002	312	0	312	9	0	9
	2002/2003	241	41	282	12	3	15
	2003/2004	260	62	322	14	5	19
Spolu VA		**3 017**	**253**	**3 270**	**80**	**17**	**97**

Názov vojenskej vysokej školy	Akademický rok	Počet absolventov vysokoškolského štúdia (I. a II. stupeň)				Počet absolventov doktorandského štúdia III. stupeň (CSc., PhD.)		
		študenti			spolu	študenti		spolu
		vojenský		civilní		vojenský	civilní	
Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika	2004/2005	235		130	365	2	2	4
	2005/2006	201		55	256	5	3	8
	2006/2007	0		0	0	2	0	2
	2007/2008	80		0	80	1	0	1
	2008/2009	84		0	84	1	1	2
	2009/2010	I.st.	II.st.		151	0	1	1
		100	51	0				
	2010/2011	I.st.	II.st.		193	0	3	3
		86	107	0				
	2011/2012	I.st.	II.st.		99	0	0	0
		0	99	0				
	2012/2013	I.st.	II.st.		113	0	0	0
		41	72	0				
	2013/2014	I.st.	II.st.		61	III. stupeň		3
		49	11	1		3	0	
	2014/2015	I.st.	II.st.		89	1	1	2
		49	32	8				
	2015/2016	I.st.	II.st.		129	6	1	7
		63	49	17				
	2016/2017	I.st.	II.st.		116	4	0	4
		54	52	10				
	2017/2018	I.st.	II.st.		137	3	7	10
		69	68	0				
	2018/2019	I.st.	II.st.		72	7	4	11
		72	0	0				
	2019/2020	I.st.	II.st.		115	3	2	5
		62	53	0				
	2020/2021	I.st.	II.st.		205	4	3	7
		69	136	0				
	2021/2022	I.st.	II.st.		131	8	1	9
		70	61	0				
Spolu AOS		**2 175**		**221**	**2 396**	**50**	**29**	**79**
CELKOM		**10 859**		**737**	**11 596**	**174**	**53**	**227**

ZÁVER

V roku 2023 oslavuje vojenské vysoké školstvo na Liptove polstoročie svojho vzniku. Úctyhodný vek, čas na bilancovanie, hodnotenie, zamyslenie. Zásluhou vysokokvalifikovaného vedecko-pedagogického a veliteľského zboru, neustále budovanej a modernizovanej učebno-výcvikovej a materiálno-technickej základne školy a vedecko-výskumnej činnosti školy, ktorej prioritou bola vždy snaha o úzke prepojenie teórie s praxou, tu vyrástla svojím zameraním a postavením jedinečná a dnes už jediná vysoká škola svojho druhu v Slovenskej republike, v mnohých parametroch neporovnateľná s inými vysokými školami.

Za terajšími výsledkami a postavením vojenskej vysokej školy na Liptove sú celé generácie učiteľov, vedeckých a výskumných pracovníkov, vychovávateľov, veliteľov a zamestnancov. Sú to desaťročia ich svedomitej práce, entuziazmu, nadšenia, ich snahy a vôle zdokonaľovať sa vo svojom odbore, s nezlomným predsavzatím odovzdávať svoje skúsenosti, vedomosti a zručnosti mladej generácii, ktorá sa rozhodla pre povolanie profesionálneho vojaka. Sú to tisícky ľudí, ktorí tejto škole venovali celý svoj život, a ktorým patrí, za ich zanietenosť a prácu hodnú obdivu, úprimná vďaka.

Vojenská vysoká škola na Liptove patrí k našej minulosti, je neoddeliteľnou súčasťou dneška a mala by jej patriť aj budúcnosť. Jej absolventi sú v súlade s vojenskou prísahou pripravení *„...brániť slobodu, nezávislosť, zvrchovanosť, územnú celistvosť Slovenskej republiky a nedotknuteľnosť jej hraníc“* a na to sú *„...pripravení vynaložiť všetky svoje sily a schopnosti a nasadiť aj svoj život“*.

„Nezabúdajme, odkiaľ prichádzame a ctime si odkazy našich starých otcov a materí a nedajme zahynúť našej dedovizni, lebo to je jedno z mála, čo nám nikto iný nemôže zobrať, len my sami.“

(Jozef Halcin)

ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV

AKADEMIK, spravodajca Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, roky 2004 – 2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika.

AKADÉMIA OZBROJENÝCH SÍL GENERÁLA MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA. 2022. Dostupné na: https://weblm.aos.sk/ [cit. 2022-11-25]

Akadémia s puncom NATO. 2004. In *OBRANA*, roč. 12, č. 2, s. 22. ISSN 1336-2910.

AMBROŽ, Svatomír. 1979. VVTŠ ČSSP v Liptovskom Mikuláši sa predstavuje. In *Učiteľské noviny*, roč. 29, č. 49, s. 7.

BYSTRICKÝ, Jozef; ČAPLOVIČ, Miloslav; PURDEK, Imrich a ŠTAIGL, Jan. 2008. *Ozbrojené sily Slovenskej republiky. História a súčasnosť. 90 rokov: 1918-2008.* Bratislava: Magnet Press, Slovakia. 238 s. ISBN 978-80-89169-12-2.

BORSÍK, Otto. 1988. VVP - základ prípravy absolventov VVTŠ - ČSSP pre prax. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 216 s.

ČUKAN, Karol a kolektív. 2007. *Mládež a armáda (súbor sociologických štúdií).* Bratislava: Ministerstvo obrany SR. 123 s. ISBN 80-89261-04-3.

DANIEL, Igor. 1999. *História protivzdušnej obrany na Slovensku.* Diplomová práca. Liptovský Mikuláš: Vojenská akadémia. 131 s.

Dlhodobý zámer na obdobie 2022-2032. 2021. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. 13 s.

HUDEČKOVÁ, Viera. 1993. *Zásady písania diplomovej práce z histórie.* Košice: Rektorát Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach. 53 s. ISBN 80-7097-250-5.

HORNÁK, Pavol. 1988. Pätnásť rokov VVTŠ - ČSSP v Liptovskom Mikuláši. In *Technické noviny*, roč. 36, č. 46, s. 1-20.

CHEBEN, Ladislav. 1988. Podiel školiaceho pracoviska na príprave vedeckopedagogických kádrov. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 16 s.

JANEČEK, Zdeněk. 1988. Konkrétní práce s posluchači a její vliv na výsledky fakulty. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy*. Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 216 s.

KMETÓNY, Ján. 1988. História Zborníka vedeckých prác VVTŠ - ČSSP a rozvoj publikačnej činnosti. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 216 s.

MAIXNER, Jan. 1988. 15 let úspěšné práce ve výchově mladé generace ČSLA. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 216 s.

MEDVECKÝ, Ľudovít a PARMA, Ludvík. 1988. Podiel VVTŠ ČSSP na rozvoji národného hospodárstva. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 216 s.

ONDRUŠ Milan. 2021. *Vysoká vojenská technická škola Liptovský Mikuláš 1945-1970*. Fond: 1489. Inventár. Bratislava: Vojenský historický ústav, Vojenský historický archív. 258 s.

SEGEŠ, Vladimír a kolektív. 2007. *Slovensko Vojenská kronika*. Bratislava: Perfekt a Vojenský historický ústav v spoločnom vydaní. 200 s. ISBN 978-80-8046-381-6.

SKALKOVÁ, Jana a kolektív. 1983. *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství. 208 s.

SLAHO, Jozef a SLAHO, Juraj. 2019. *Minister národnej obrany ČSSR, armádny generál Ing. Martin Dzúr.* Kežmarok: Tlačiareň GG, s. r. o. 159 s. ISBN 978-80-89701-15-5.

Správa o súvisiacich činnostiach 2021. 2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. 23 s.

Správa o vede a tvorivej činnosti 2021. 2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. 35 s.

Správa o vzdelávaní a výcviku 2020/2021. 2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika. 20 s.

STACH, Ladislav. 1988. Postavení VVTŠ ČSSP při přípravě kádrů pro zabezpečení činnosti spojovacího vojska. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš. 216 s.

ŠIMKO, Juraj. 2006. *Milan Rastislav Štefánik ... poznáme ho?* Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika Liptovský Mikuláš. 66 s. ISBN 80-8040-283-3.

ŠTAIGL, Jan. [bez dátumu]. *Vojenské školstvo na Slovensku po roku 1945.* [bez miesta vydania, bez vydavateľa]. 9 s.

TOMEČEK, Ladislav. 1988. PVO a příprava absolventů VVTŠ - ČSSP pro praktickou činnost ve vojscích. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš, 1988. 216 s.

TURZA, Peter. [bez dátumu]. *História vojenského školstva*. [bez miesta vydania, bez vydavateľa]. 5 s.

VANĚK, Oldřich. 1993. *Vojsko v Liptove (Stručný náčrt histórie 1918-1990).* Liptovský Mikuláš: Vysoká vojenská technická škola. 129 s.

VANĚK, Oldřich. 1987. *Historie přípravy kádrů protiletadlového dělostřelectva protivzdušné obrany státu.* Závěrečná zpráva vědeckovýzkumné úlohy S5-VN/VVTŠ-01. Liptovský Mikuláš: Vysoká vojenská technická škola ČSSP Liptovský Mikuláš, 1987. 140 s.

VANĚK, Oldřich. 1989. *Vznik a vývoj Vysoké vojenské technické školy Československo-sovětského přátelství (podklad pro tradice školy).* Závěrečná zpráva vědeckovýzkumné úlohy S3-SP-VN/VVTŠ-01. Liptovský Mikuláš: Vysoká vojenská technická škola ČSSP v Liptovskom Mikuláši. 145 s.

VARGA, Ján. 1988. 15 rokov tylových služieb vo VVTŠ ČSSP. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy. Zborník vedeckých prác.* Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš. 216 s.

Vojenská akadémia Slovenského národného povstania Liptovský Mikuláš. 1994. Liptovský Mikuláš: Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši. 73 s. ISBN 80-8040-012-1.

Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši. 2003. Liptovský Mikuláš: Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši. 108 s. ISBN 80-8040-215-9.

VVTŠ v Liptovskom Mikuláši. 1992. Liptovský Mikuláš: VVTŠ v Liptovskom Mikuláši. 47 s.

VYHNAL, Milan. 1988. Rozvoj vědecké práce vědeckopedagogických pracovníků a vědecké a odborné činnosti posluchačů VVTŠ - ČSSP v letech 1973-1988. In *15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy*. Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš. 216 s.

Vyhodnotenia zimných semestrov 2005/2006 – 2021/2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika.

Vyhodnotenia letných semestrov a akademických rokov 2005/2006 – 2021/2022. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika.

Výročná správa o činnosti za rok 2005. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2006. 159 s. ISBN 80-8040-290-6.

Výročná správa o činnosti za rok 2006. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2007. 158 s. ISBN 80-8040-316-4.

Výročná správa o činnosti za rok 2007. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2008. 174 s. ISBN 978-80-8040-339-3.

Výročná správa o činnosti za rok 2008. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2009. 185 s. ISBN 978-80-8040-367-6.

Výročná správa o činnosti za rok 2009. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2010. 213 s. ISBN 978-80-8040-392-8.

Výročná správa o činnosti za rok 2010. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2011. 217 s. ISBN 978-80-8040-419-2.

Výročná správa o činnosti za rok 2011. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2012. 227 s. ISBN 978-80-8040-443-7.

Výročná správa o činnosti za rok 2012 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2013. 141 s. ISBN 978-80-8040-466-6.

Výročná správa o činnosti za rok 2013 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2014. 139 s. ISBN 978-80-8040-493-2.

Výročná správa o činnosti za rok 2014 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2015. 149 s. ISBN 978-80-8040-513-7.

Výročná správa o činnosti za rok 2015 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2016. 153 s. ISBN 978-80-8040-533-5.

Výročná správa o činnosti za rok 2016 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2017. 146 s. ISBN 978-80-8040-549-6.

Výročná správa o činnosti za rok 2017 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2018. 157 s. ISBN 978-80-8040-564-9.

Výročná správa o činnosti za rok 2018 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2019. 162 s. ISBN 978-80-8040-580-9.

Výročná správa o činnosti za rok 2019 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2020. 163 s. ISBN 978-80-8040-592-2.

Výročná správa o činnosti za rok 2020 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2021. 149 s. ISBN 978-80-8040-601-1.

Výročná správa o činnosti za rok 2021 Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2022. 100 s. ISBN 978-80-8040-619-6.

ZAHRADNÍK, L. 2021. *Protilietadlovci na Slovensku, 100, 1921-2021. Banská Bystrica:* Digipress, s. r. o. 43 s.

Zákon NR SR č. 185/1993 zo dňa 15. júla 1993 o zriadení Vojenskej akadémie v Liptovskom Mikuláši, o zmene názvu Vysokej vojenskej leteckej školy Slovenského národného povstania v Košiciach a o vojenskom školstve Armády Slovenskej republiky.

Zákon NR SR č. 455/2004 zo dňa 30. júna 2004 o zriadení Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, o zlúčení Vojenskej leteckej akadémie generála Milana Rastislava Štefánika v Košiciach s Technickou univerzitou v Košiciach, o zriadení Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hadika a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

ZELIZŇÁK, Peter. 2008. *Vojenská symbolika. Register znakov vojenských útvarov a zariadení Ozbrojených síl Slovenskej republiky.* Bratislava: Oddelenie umeleckých činností KaMC OS SR. 84 s. ISBN 978-80-969458-5-6.

ŽÁK, Miroslav. 1988. Dynamický rozvoj vedeckej práce školy. *In 15 rokov Vysokej vojenskej technickej školy Československo - sovietskeho priateľstva v Liptovskom Mikuláši vyznamenanej Radom červenej hviezdy.* Zborník vedeckých prác. Liptovský Mikuláš: VVTŠ - ČSSP Liptovský Mikuláš. 216 s.

5. VÝROČIE VA V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI. 1998. Liptovský Mikuláš: Vojenská akadémia v Liptovskom Mikuláši. 40 s.

Názov:	**VOJENSKÉ VYSOKOŠKOLSKÉ VZDELÁVANIE NA LIPTOVE**
Autor:	Pavlína ADAMÍKOVÁ
Vydavateľ:	Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, Demänová 393, 031 01 Liptovský Mikuláš
Vydanie:	prvé
Počet strán:	86
Obálka:	Robert KANDRIK
Foto:	Archív Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika
Rok vydania:	2023
Formát:	Vydané v elektronickej podobe online (PDF súbor)

ISBN 978-80-8040-641-7 (online)

VOJENSKÉ VYSOKOŠKOLSKÉ VZDELÁVANIE NA LIPTOVE

1973 VVTŠ VA AOS 2023

ISBN 978-80-8040-641-7